

แพ็ชวาร์ฉบับโลก



ฝรั่งเศษ
ออสเตเรีย

900
0257

หนังสืออ่านประกอบสังคมศึกษา







หนังสืออ่านประกอบสังคมศึกษา

เที่ยวรอบโลก

ตอนเที่ยวยุโรป



ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น

ของ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

เลขทะเบียน	0604
วันที่รับ	19 ส.ค. 2534
เลขหมู่	

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสืออ่านประกอบสังคมศึกษา เรื่อง
เที่ยวรอบโลก เพื่อใช้สำหรับประโยชน์มัธยมศึกษาตอนต้นขึ้น กระทรวง
ศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๐๖



ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

หนังสืออ่านประกอบสังคมศึกษา สำหรับประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น เรื่อง เที้ยวรอบโลก ตอนเที้ยวยุโรป ซึ่งมีประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส และสาธารณรัฐออสเตรีย นี้ กรมวิชาการได้ขออนุมัติกระทรวงศึกษาธิการให้ นางสาวนวลจันทร์ ณ ป้อมเพชร และม.ร.ว.พันธุ์ชมพูนุท นิมมานเหมินทร์ เป็นผู้เรียบเรียงขึ้น และกระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งให้ นางลัดดา วงศ์สายัณห์ เป็นผู้ตรวจ กรมวิชาการหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยส่งเสริมความรู้ทางสังคมศึกษาแก่เด็กในชั้นนี้ตามสมควร

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

เปิดสารฉบับโลก



ต่อ

เที่ยวยุโรป

หน้า

สาธารณรัฐฝรั่งเศส

๑

สาธารณรัฐออสเตรเลีย

๒๗



ฝรั่งเศส

ฝรั่งเศส เป็นประเทศสาธารณรัฐ และเป็น
ประเทศมหาอำนาจประเทศหนึ่ง ตั้งอยู่ทางตะวันตก
เฉียงใต้ของทวีปยุโรป ทิศเหนือ จดช่องแคบอังกฤษ
และประเทศเบลเยียม ทิศใต้ จดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และประเทศสเปน ทิศตะวันออก
จดประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และอิตาลี ทิศตะวันตก จดมหาสมุทรแอตแลนติก

อากาศในประเทศฝรั่งเศสอยู่ในโซนอบอุ่น ทางภาคเหนือในฤดูหนาวอากาศหนาว
จนหิมะตก และทางภาคใต้ค่อนข้างจะร้อนในฤดูร้อน ทางภาคกลางอากาศสบายตลอดปี
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูใบไม้ผลิ

ประเทศฝรั่งเศสมีเนื้อที่ประมาณ ๖๔๓,๘๐๐ ตารางไมล์ ใหญ่กว่าประเทศไทยเล็กน้อย
มีประชากรทั้งสิ้นประมาณ ๔๕ ล้านคนเศษ เฉพาะเมืองหลวง คือ ปารีส มีประชากร
ประมาณ ๓ ล้านคน ในจำนวนพลเมืองทั้งประเทศนี้มีคนต่างด้าวประมาณ ๑ ล้าน ๔ แสนคน

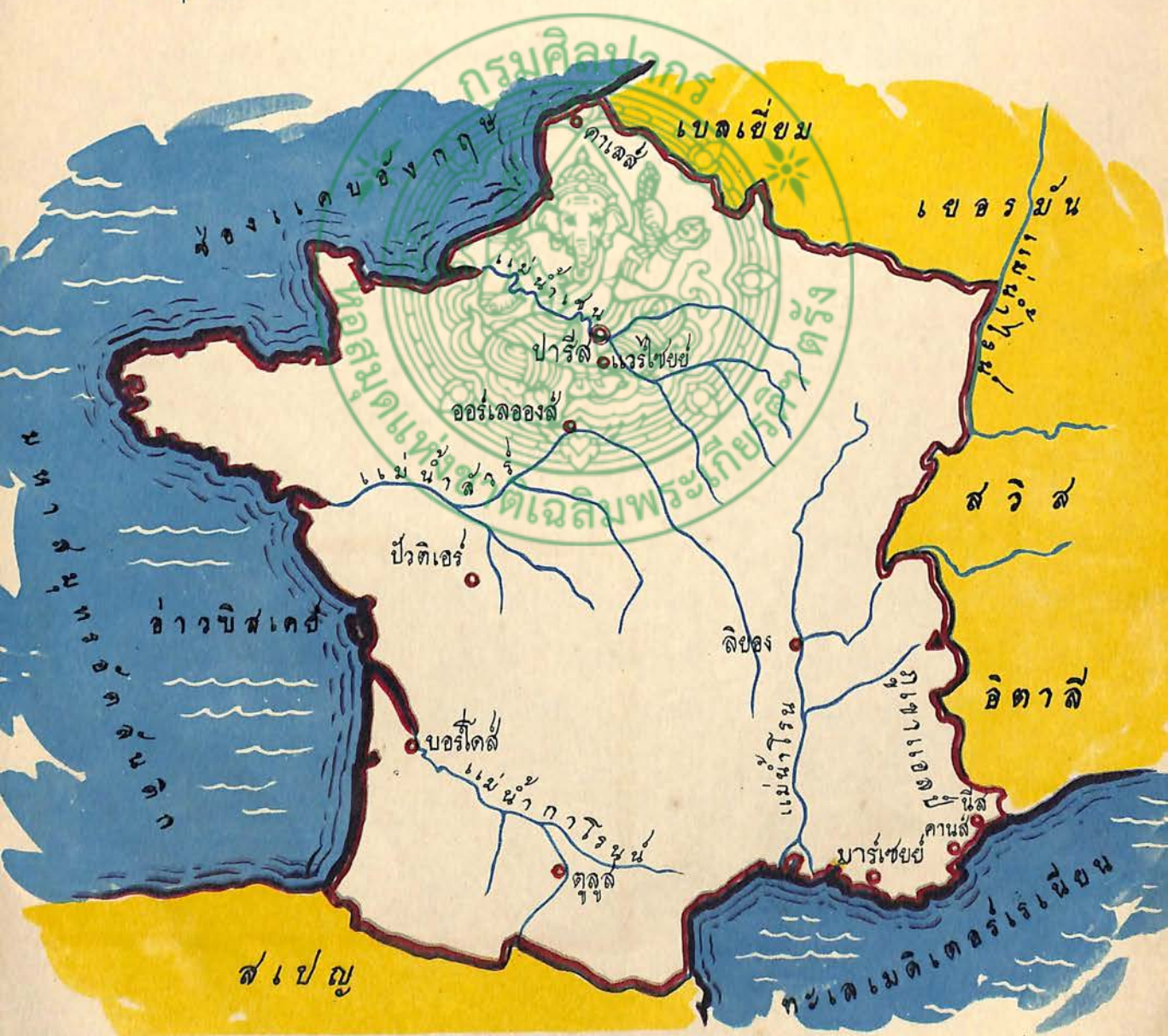
เมืองหลวง ปารีส เป็นเมืองหลวงของประเทศฝรั่งเศส ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำแซน

เมืองสำคัญ ประเทศฝรั่งเศสมีเมืองใหญ่ ๆ ที่สำคัญอยู่ ๔ เมือง คือ

(๑) มาเซย์ เป็นเมืองท่าใหญ่ อยู่ทางภาคใต้ของฝรั่งเศส ทางฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เป็นเมืองที่ทำการค้าขายมากที่สุดเมืองหนึ่ง อาหารที่มีชื่อของภาคใต้ของฝรั่งเศส คือ
“บูยยาแบต” (Bouillabaise) ซึ่งประกอบด้วยอาหารทะเลมี กุ้ง หอย ปลา บรุกรวมกัน

ภาษาที่พูดสำเนียงเพี้ยนไปไม่เหมือนชาวปารีส ถ้าจะเปรียบเทียบกับประเทศไทยเรา ก็คงจะเหมือนกับทางภาคใต้ของเรา ส่วนนุยาบสนั้น ก็คงจะเปรียบได้กับแกงเหลือง ซึ่งเป็นอาหารทางภาคใต้ของประเทศไทย

เมืองมาเซย์ เป็นต้นกำเนิดของการตั้งชื่อเพลงชาติฝรั่งเศส แต่เดิมเพลงชาติฝรั่งเศส เป็นเพลงประจำกองทัพแม่น้ำไรน์ของฝรั่งเศส ชื่อในภาษาฝรั่งเศสว่า "Chant de guerre de l'Armée du Rhin" ชื่อออกจะยืดยาวสักหน่อย แต่งเมื่อค.ศ. ๑๗๕๒ ต่อมากองทัพชาวเมืองมาเซย์นำมาร้อง และตั้งแต่นั้นมาเลยเปลี่ยนชื่อเป็นเพลงมาเซย์แยล (Marseillaise) มาจนทุกวันนี้



(๒) ลียง เป็นเมืองที่มีพลเมืองมากเป็นที่ ๓ ของประเทศฝรั่งเศส เป็นเมืองอุตสาหกรรมทำเครื่องจักร เครื่องไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ ทำไหม ฯลฯ ผ้าไหมของฝรั่งเศสมีชื่อเสียงมาก และเป็นเมืองที่มีมหาวิทยาลัย

(๓) ตูลูส เป็นเมืองใหญ่เมืองหนึ่ง มีมหาวิทยาลัย และเป็นเมืองที่ทำทั้งกลีกรรมและอุตสาหกรรม มีไหมพรม ปศุสัตว์ เครื่องจักร เคมีภัณฑ์ ฯลฯ

(๔) บอร์โดซ์ เป็นเมืองท่า มีชื่อเสียงในทางผลิตเหล้าองุ่นแดง ชาว เรียกว่าเหล้าบอร์โดซ์ และยังทำอุตสาหกรรมเครื่องเหล็ก เครื่องจักร และน้ำมัน ฯลฯ

(๕) นีส เป็นเมืองตากอากาศชายทะเลทางทิศใต้ด้านทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ซึ่งเรียกชื่อว่า เซตริเวียร์รา อันเป็นเขตชายทะเลที่ขึ้นชื่อลือชามากที่สุดแห่งหนึ่งในยุโรป มีถนนเลียบชายทะเลไปถึงเมืองการพนันอันลือชื่อของโลกแห่งหนึ่ง คือ “มอนติกาโล” ชายหาดแห่งนี้ยาวเหยียดไปจนถึงประเทศอิตาลี ถ้าอยู่ในเขตฝรั่งเศสก็เรียกว่า หาดริเวียร์ราฝรั่งเศส ถ้าอยู่ในเขตอิตาลีก็เรียกว่า หาดริเวียร์ราอิตาลี

แม่น้ำใหญ่ ๆ ในประเทศฝรั่งเศส มี ๕ สาย คือ

(๑) แม่น้ำเซน (Seine) ยาว ๕๐๐ ไมล์ ไหลผ่านกรุงปารีส ในลำแม่น้ำเซนตอนที่ไหลผ่านเมืองปารีสนั้น ในฤดูร้อนตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ทั้งกลางวันและกลางคืน เราจะเห็นเรือสำหรับนักท่องเที่ยวขึ้นล่องไปมาอยู่ในลำแม่น้ำนี้ เรือเหล่านี้จะรับคนโดยสารไปทัศนารตามลำน้ำซึ่งมองเห็นนครปารีสทั้งสองฝั่งได้อย่างชัดเจน เพราะลำน้ำแคบ

ริมฝั่งแม่น้ำเซน



เรื่อนี้ออกจากท่าที่สะพานโซลแฟร์โน (Pont de Solferino) แล้วก็แล่นไปรอบ ๆ เกาะซีเต้ (Ile de la Cité) และรอบ ๆ เกาะแซงต์หลุยส์ (Ile Saint Louis) การแล่นเรือตามลำแม่น้ำนี้ ใช้เวลาราว ๆ ๑ ชั่วโมงครึ่ง ถึง ๒ ชั่วโมงครึ่ง ในฤดูหนาวจะมีเรือพาเที่ยว ๓ วันต่อสัปดาห์เท่านั้น



เรือสำหรับนักทัศนาจร

ตามริมแม่น้ำแซนแถบถนนแซงต์มิเชล (Bd. St. Michel) หรือที่นักศึกษาและคนส่วนมากชอบเรียกกันสั้น ๆ ว่า “บุลมิช” มีร้านขายหนังสือเก่า และของเก่า แบบในเวียนนครเซมวางขายเป็นแนวยาวไปตามเขื่อน

(๒) แม่น้ำลัวร์ (Loire) ยาวประมาณ ๖๐๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดของฝรั่งเศส และต้นน้ำก็เกิดในประเทศฝรั่งเศสนั่นเอง ตามลุ่มแม่น้ำนี้มีปราสาทเก่า ๆ จำนวนร้อย ๆ หลัง เรียงรายอยู่ เดิมปราสาทเหล่านี้เป็นที่ประทับของพวกเจ้านายและผู้มีตระกูลสูงของฝรั่งเศส

(๓) แม่น้ำกาโรนน์ (Garonne) ยาวประมาณ ๔๐๐ ไมล์ ต้นน้ำเกิดจากประเทศสเปน

(๔) แม่น้ำโรน (Rhône) ยาวประมาณ ๕๔๐ ไมล์ ต้นน้ำมาจากประเทศสวิต

(๕) แม่น้ำไรน์ (Rhin) จะเรียกว่าแม่น้ำของนา ๆ ชาตินี้ได้ เพราะเริ่มต้นจากประเทศสวิตไหลผ่านภาคใต้ของประเทศเยอรมัน ฝรั่งเศส และเนเธอร์แลนด์ ไปลงทะเลเหนือ



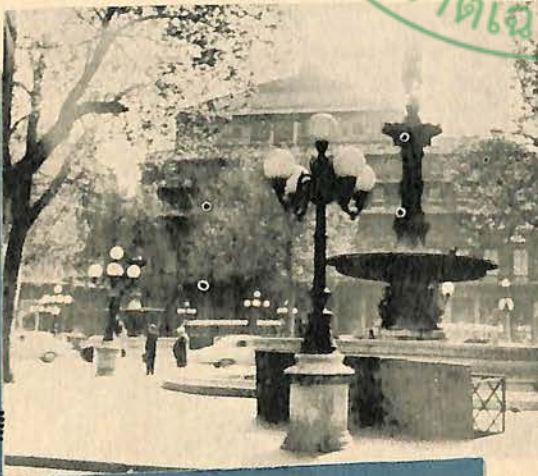
ประธานาธิบดีเดอโกล

การปกครอง ก่อนสมัยปฏิวัติใหญ่ ฝรั่งเศสมีการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราช ปัจจุบันฝรั่งเศสมีระบอบการปกครองแบบสาธารณรัฐ ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงและแก้ไขรัฐธรรมนูญหลายครั้ง ครั้งสุดท้ายนี้นับเป็นครั้งที่ ๕ ปัจจุบันจึงเป็นสาธารณรัฐฝรั่งเศสที่ ๕ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ ปัจจุบันนายพลเอกชาลส์ เดอโกล เป็นประธานาธิบดี

ประธานาธิบดีจะดำรงตำแหน่งอยู่เป็นเวลา ๗ ปี การได้รับแต่งตั้งเป็นประธานาธิบดีนั้น ต้องได้รับเลือกจากสภาผู้แทน และ Conseil Général ซึ่งเทียบได้เท่ากับสภาจังหวัด

ประธานาธิบดีในฐานะเป็นประมุขของประเทศ เป็นผู้แต่งตั้งนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีและคณะทูตานุทูต เสร็จจากทำสัญญาตกลงเรื่องราวต่าง ๆ เป็นประธานของที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ประธานาธิบดีมีสิทธิที่จะเรียกร้องให้ประชาชนทั่วประเทศลงคะแนนเสียงในปัญหาใด ๆ ได้โดยวิธีประชามติ และมีอำนาจยุบสภาในภาวะฉุกเฉิน ถ้าอธิปไตยของประเทศถูกละเมิด ประธานาธิบดีมีอำนาจพิเศษที่จะตัดสินว่าควรปฏิบัติอย่างไรจึงจะเหมาะสม ประธานาธิบดีร่วมกับนายกรัฐมนตรีบริหารงานตามนโยบายของรัฐบาล แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนและข้าราชการฝ่ายบริหาร และยังมีอำนาจในหน้าที่อื่น ๆ อีก ในสมัยสาธารณรัฐที่ ๕ นี้ดุลย์อำนาจทางการเมืองของฝรั่งเศสตกอยู่กับฝ่ายบริหาร

รัฐสภาของฝรั่งเศส ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและสภาสูง สภาผู้แทนราษฎรเลือกโดยตรงจากราษฎร ผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๑ ปี ผู้แทนราษฎรจะอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๕ ปี สภาผู้แทนประกอบด้วยสมาชิก ๕๕๒ คน แต่เลือกจากฝรั่งเศสเพียง ๔๖๕ คน นอกจากนั้นเลือกจากอาณานิคมของฝรั่งเศส สมาชิกสภาสูงดำรงตำแหน่งอยู่ ๙ ปี เลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยสมาชิกจากรัฐสภา สภาจังหวัด ผู้แทนสภาเทศบาล และหนึ่งในสามของสมาชิกสภาสูงต้องเปลี่ยนกันทุก ๓ ปี สมาชิกสภาสูงของฝรั่งเศสมีจำนวน ๓๐๗ คน เลือกจากฝรั่งเศส ๒๒๕ คน นอกจากนั้นจากอาณานิคมของฝรั่งเศส



ที่ประชุมของคณะรัฐมนตรี



ประเทศฝรั่งเศสแบ่งออกเป็น ๘๐ เดปาร์ตเมนต์ (Departments) ซึ่งเทียบเท่ากับจังหวัด และจังหวัดหนึ่ง ๆ มี อาร์รอนดิสเมนต์ (arrondissements) ซึ่งเทียบเท่ากับอำเภอ ล้วนคอมมูน (communes) นั้นเป็นหน่วยปกครองท้องถิ่น หรือ เทศบาล เทศบาลในฝรั่งเศสไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ เรียกว่า “คอมมูน” ทั้งนั้น แต่ละคอมมูนมีงบประมาณของตน และมีฐานะเป็นนิติบุคคล ในประเทศฝรั่งเศส รัฐบาลเป็นผู้ตั้ง นายกเทศมนตรีหรือผู้ช่วยเอง ต่อมาได้มีกฎหมายให้สิทธิแก่ คอมมูนใหญ่และเล็กเลือกตั้งคณะเทศมนตรีได้ ยกเว้นแต่ปารีส ซึ่งรัฐบาลยังคงแต่งตั้งนายกเทศมนตรีเอง

ในนครปารีสมีระบบการบริหารโดยเฉพาะ กล่าวคือ ปกครองโดยผู้ว่าการ ๒ คน คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดเซิน (Préfet de la Seine) เพราะปารีสขึ้นอยู่ในจังหวัดเซิน และ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล (Préfet de Police) ประกอบด้วยผู้แทนสภาอีก ๒ คน คือ ผู้แทนสภาเทศบาล และผู้แทนสภาจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดรับผิดชอบในด้านบริหาร ในกิจการของเทศบาลในนครปารีส และเป็นผู้ควบคุมกิจการของเทศบาลรอบ ๆ นครปารีสด้วย ส่วนผู้บัญชาการตำรวจนครบาลรับผิดชอบในด้านกฎหมาย และรักษาความสงบภายใน

ในด้านการทหาร ประธานาธิบดีเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด มีรัฐมนตรีว่าการกลาโหม คุมทั้งสามกองทัพบก และกำลังทหารที่ประจำในต่างดาว ผู้ชายฝรั่งเศสทุกคนต้องรับการเกณฑ์ทหารเมื่ออายุครบ ๒๐-๓๗ ปี และจะเป็นทหารกองหนุนจนถึงอายุ ๖๐ ปี มีกำหนดประจำการ ๒ ปี จำนวนทหารของฝรั่งเศสมีประมาณร้อยละ ๒๑ ของพลเมืองทั้งหมด พลเมืองฝรั่งเศสเพิ่มขึ้นรวดเร็วมากหลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง เวลานี้มีคนหนุ่มอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ถึง ๑.๘ ล้านคน

การประกันสังคม คนงานในประเทศฝรั่งเศสทุกคนต้องกันเงินจากรายได้ที่ได้รับอยู่ สำหรับประกันสังคมดังนี้คือ

เพื่อครอบครัวร้อยละ ๑.๒๕ ในกรณีที่จะต้องขยายที่อยู่ หรือในเวลาที่มิบุตรเพิ่มขึ้น เมื่อเจ็บไข้ได้ป่วย และเมื่อชรา อีกร้อยละ ๑.๘

คนงานจะถูกปลดเกษียณเมื่ออายุครบ ๖๕ ปี และมีสิทธิที่จะได้รับเงินร้อยละ ๔๐ ของเงินเดือน เพื่อยังชีพเมื่อชราลง



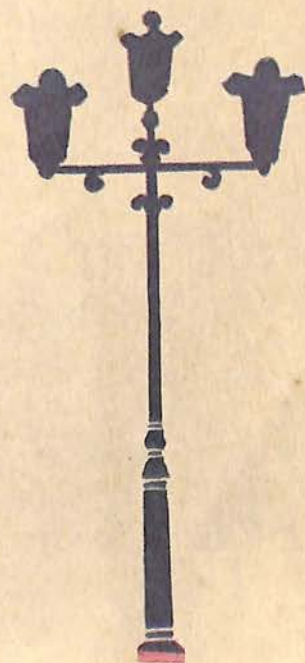
เพื่อเหตุอื่น ๆ เช่น อุบัติเหตุต่าง ๆ ต้องกันเงินไว้อีกร้อยละ ๓ ในจำนวนเงินทั้งหมดที่หักไว้นี้ นายจ้างจะออกให้ร้อยละ ๖ ที่เหลือนั้นคนงานต้องออกเอง

เศรษฐกิจ ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง คือตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๓๙—๑๙๔๕ ฝรั่งเศสได้รับความเสียหายจาก สงครามครั้งนี้มากมาย บ้านเรือนพังพินาศ บริษัทและ อุตสาหกรรมต่าง ๆ เสียหาย ๘,๑๐๐ แห่ง โรงงานอีกมากมาย

ถูกทำลาย เมืองหลายเมืองได้รับความเสียหาย เช่น ออร์เลองส์ ตูร์ นังต์ และมาเซย์ ในค.ศ. ๑๙๔๖ ฝรั่งเศสจึงได้เริ่มบูรณะบ้านเมืองใหม่ ต่อมาในค.ศ. ๑๙๕๒ ฝรั่งเศสได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาภายใต้แผนการมาร์แชล

เมื่อฝรั่งเศสได้รับความกระทบกระเทือนจากสงครามยุโรป และยังมีได้ทันตั้งตัวใหม่ ก็ต้องมาทุ่มเทเงิน ทุ่มกำลังทหาร ทำสงครามกับอินโดจีนอีก ด้วยเหตุนี้ฝรั่งเศสจึงต้องประสบ กับภาวะเงินเฟ้ออย่างหนัก รัฐบาลจึงต้องปฏิวัติเงินตราเสียใหม่ โดยยกเลิกเงินแฟรงก์เก่า ตั้งเงินแฟรงก์ขึ้นใหม่ ๑ แฟรงก์ใหม่มีค่าเท่ากับ ๑๐๐ แฟรงก์เก่า การลดค่าเงินแฟรงก์นี้ ฝรั่งเศสมิได้เทียบกับทองคำตามหลักเศรษฐกิจศาสตร์ เพียงแต่ตัดศูนย์ข้างท้ายออกเฉย ๆ ขณะนี้ การเทียบอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินแฟรงก์กับเงินไทยนั้น ๑ แฟรงก์เท่ากับเงินไทยประมาณ ๔.๒๕ บาท

อุตสาหกรรม ฝรั่งเศสได้ผลิตเครื่องจักรเพิ่มขึ้นมากมาย อาทิเช่น ตู้เย็น เครื่องจักรที่ใช้ในการอุตสาหกรรม รถแทรกเตอร์ เฉพาะรถยนต์ ในค.ศ. ๑๙๖๐ ผลิตได้ถึง ๑,๑๓๕,๐๐๐ คัน รถยนต์ฝรั่งเศสที่แพร่หลายในเมืองไทยก็มีรถซีตรอง เฟอร์โยต์ เรโนลต์ และซิมคา เป็นต้น และมีการอุตสาหกรรมเครื่องเหล็ก น้ำมัน เคมีภัณฑ์ อาหารสำเร็จรูป ฝรั่งเศสรับต่อท่อประปาให้ หลายประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วยประเทศหนึ่ง ฝรั่งเศส มีชื่อเสียงในการทำรถไฟใต้ดิน สร้างท่าเรือ และการสร้าง เครื่องบินก็ก้าวหน้า เครื่องบินไอพ่นที่มีชื่อเสียงของฝรั่งเศส



ชื่อ คาราเวล สนามบินออติ (Orly) ของฝรั่งเศส เปิดใช้เมื่อค.ศ. ๑๙๖๑ เป็นสนามบินที่ใหญ่โตเป็นที่สี่ของโลก รองลงมาจากสนามบินนิวยอร์ก ชิคาโก และลอนดอน มีที่พักสวยงาม และทันสมัย ใช้อาลูมิเนียมและกระจกเคลือบสี นอกจากนั้นก็มีการอุตสาหกรรมไฟฟ้า การถลุงอาลูมิเนียม อุตสาหกรรมผ้าก็กำลังก้าวหน้า

การกสิกรรม ฝรั่งเศสมีทุ่งราบสำหรับการกสิกรรม ทำนา ทำสวน มีทุ่งเลี้ยงสัตว์ และป่าไม้ ข้าวสาลีที่ปลูกมีพอสำหรับพลเมืองในประเทศ และยังเหลือส่งออกจำหน่ายเป็นสินค้า โรงุ่นมีมากจนทำให้เหล้าองุ่นของฝรั่งเศสมีชื่อเสียงทั่วโลก สวนผลไม้และผักก็มีตามเมืองใหญ่ ๆ การเลี้ยงสัตว์มีการเลี้ยงวัวพันธุ์เนื้อและพันธุ์นม เพื่อทำเนยสด เนยแข็ง ฝรั่งเศสได้รับการยกย่องว่ามีเนยแข็งที่อร่อยที่สุดในโลก

การศึกษา ฝรั่งเศสสนับสนุนการศึกษาทั้งขั้นต่ำและขั้นสูง โดยตั้งศูนย์กลางการศึกษาขึ้น ให้ทุนการศึกษา และพยายามจัดให้การเข้าศึกษาต่อในสถาบันชั้นสูงง่ายกว่าเดิม เงินช่วยกระทรวงศึกษาเมื่อค.ศ. ๑๙๖๐ มีจำนวนถึง ๗.๒ พันล้านแฟรงก์ เพิ่มโรงเรียนตามส่วนให้สอดคล้องกับคนเกิดซึ่งสถิติแสดงไว้ จำนวนเด็กที่เข้าศึกษาเพิ่มขึ้นถึงเท่าตัว

ในฝรั่งเศส เด็กอายุตั้งแต่ ๒ ถึง ๖ ปี จะเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาล ซึ่งฝรั่งเศสเรียกว่า “จาร์แดงต้องฟองล์” (Jardin d'enfants) แปลตรงตัวว่า “สวนเด็ก” ส่วนการศึกษาบังคับนั้น จำกัดให้เด็กเข้าเรียนตั้งแต่อายุ ๖ ถึง ๑๕ ปี และตั้งนโยบายไว้ว่า ต่อไป ในค.ศ. ๑๙๖๗ จะบังคับให้เรียนถึงอายุ ๑๖ ปี ถ้าเรียนโรงเรียนรัฐบาลไม่ต้องเสียเงินเลย ส่วนโรงเรียนราษฎร์นั้นก็ได้รับทุนอุดหนุนจากรัฐบาล

การแบ่งชั้นเรียนของฝรั่งเศสไม่เหมือนของไทยเรา คือเขานับชั้น ๑๒ เป็นชั้นต่ำที่สุด เด็กที่เริ่มเข้าเรียนมีอายุ ๖ ปี เรียนชั้น ๑๒ ยิ่งเรียนสูงขึ้นไปเขาก็นับชั้นน้อยลงไป คือ ๑๑, ๑๐, ๙, ๘, ๗, ๖, ๕, ๔, ๓, ๒, ๑ และชั้นสูงสุดมี ๒ แผนก คือ แผนกอักษรศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ แผนกอักษรศาสตร์ ฝรั่งเศสเรียกชั้นนี้ว่า ชั้นปรัชญา (Philosophie) เมื่อสำเร็จชั้นนี้แล้วจะได้รับประกาศนียบัตรทางอักษรศาสตร์ (Baccalauréat es lettres) และประกาศนียบัตรทางวิทยาศาสตร์ (Baccalauréat es sciences)





ลาซอร์บอนน์ส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยปารีส

เด็กอายุ ๖—๑๑ ปี เมื่อเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา ต้องเรียนลัปดาห์ละ ๓๐ ชั่วโมง วิชาที่เรียนมี ภาษาฝรั่งเศส อ่าน เขียน เลขคณิต วิทยาศาสตร์เบื้องต้น ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ศิลธรรมจรรยา ศิลปดนตรี และพลศึกษา

ส่วนเด็กอายุ ๑๑—๑๓ ปี เมื่อสอบชั้น ๖ และชั้น ๕ ได้แล้ว พอจบเทอม ครูต้องรายงานให้ผู้ปกครองทราบว่า วิชาอะไรจะเหมาะแก่เด็กที่จะศึกษาในชั้นต่อไป พอเด็กอายุ ๑๓—๑๔ ปี ระยะนี้ เด็กต้องเลือกวิชาเรียนแล้วต้องเจาะจงลงไปว่าจะเรียนวิชาใดเป็นพิเศษ

การศึกษาต่อในชั้นสูง การศึกษาชั้นสูง หมายถึงการเข้าไปเรียนต่อในมหาวิทยาลัย สำหรับผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรบัณฑิตโลเรอาแล้วเข้ามหาวิทยาลัยได้เลย ถ้าเป็นพวกต่งชาติ จะต้องสอบเทียบความรู้ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย เรียกว่า เอควิวาลองส์ (équivalence) หลักสูตรของแต่ละวิชาต่างกัน ๓ ปีก็มี ๔ ปีก็มี ถ้าเรียนแพทย์ต้องใช้เวลาเรียน ๘ ปี เป็นต้น การเรียนในชั้นนี้ แทบจะกล่าวได้ว่าไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน เสียเพียงค่าธรรมเนียมเล็กน้อยเท่านั้น นอกนั้นรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งสิ้น

ในฝรั่งเศสมีสมาคมเยาวชนหลายแห่ง เพื่อช่วยเยาวชนให้ได้มีการพบปะ เล่นกีฬา ฟังดนตรี และมีห้องสมุดสำหรับใช้ในเวลาวางนอกเวลาเรียน มีสมาคมลูกเสือ สมาคมนักเรียน มีบ้านเยาวชน มีการแสดงละคร นอกจากนั้นยังมีสโมสรสำหรับฟังวิทยุ ดูภาพยนตร์ และโทรทัศน์ รวมทั้งการจัดพาไปพักผ่อนในเวลาโรงเรียนหยุด และยังถือโอกาสช่วยสอนกีฬาให้ด้วย เช่น มีโรงเรียนหัดสกี และว่ายน้ำ

ฝรั่งเศสมีนักคิดค้นที่มีชื่อเสียงหลายคน เช่น หลุยส์ ปาสเตอร์ (Louis Pasteur) ผู้ค้นพบวัคซีนป้องกันโรคสุนัขบ้า และป้องกันพิษงู ปีแยร์ คูรี (Pierre Curie) และภรรยา ชาวโปแลนด์ ชื่อ มารี คูรี (Marie Curie) ค้นพบแร่เรเดียม ซึ่งเป็นแร่ที่ใช้ในการรักษา โรคมะเร็ง และยังมีนักวิทยาศาสตร์อื่น ๆ ที่มีชื่ออีกหลายคน อาทิ ลาวัซซีเอ (La Voisier) ปัสกาล (Pascal) และแอมแปร์ (Ampère) เป็นต้น

ดนตรี ฝรั่งเศสมีนักแต่งเพลงที่มีชื่อเสียงหลายคน เช่น ชาลส์ กูโนด์ (Charles Gounod) ผู้ประพันธ์เพลงมหาอุปรากร เรื่องเพาวส โรมิโอและจูเลียต เป็นต้น ยอร์ช บิแซ (Georges Bizet) ผู้ประพันธ์เพลงเรื่องคาร์เมน ฝรั่งเศสมีมหาวิทยาลัยดนตรีโดยเฉพาะ เรียกว่า “กองแซร์วาทัวร์” (Conservatoire) ผู้ที่สมัครจะเข้าไปเรียนแบบคนฝรั่งเศสนั้น ยากมากเพราะเขาจำกัดจำนวนไว้ว่าปีหนึ่ง ๆ ต้องการกี่คน ถ้าเข้าเรียนแบบคนต่างชาติก็ง่ายขึ้นเล็กน้อย สำหรับคนฝรั่งเศสนั้นจำกัดอายุ และยังกำหนดไว้อีกด้วยว่า ผู้ที่จะเข้าไปเรียนใน กองแซร์วาทัวร์นี้ จะต้องอยู่ในความควบคุมของอาจารย์ที่สอนอยู่ในนั้นคนใดคนหนึ่ง เมื่อหา อาจารย์ได้แล้ว อาจารย์จะกำหนดให้ซ้อมลึบตาให้ละเท่า่นั้น ๆ ชั่วโมง แล้วจึงจะไปเล่นให้ อาจารย์ผู้ควบคุมฟัง ทุกครั้งที่ไปเล่นให้ฟัง ผู้เล่นจะต้องเสียเงินให้กับอาจารย์ผู้นั้นด้วย ถ้ายัง ใช้ไม่ได้ อาจารย์จะบอกผู้เล่นว่าบกพร่องที่ตรงไหน นักศึกษา ทุกคนต้องฝึกซ้อมให้ถึงระดับเสียก่อน จึงจะได้รับอนุญาตให้ เข้าสอบแข่งขันเข้าเรียนได้



การแต่งกาย สตรีฝรั่งเศสเป็นผู้นำในการแต่งกาย มานานแล้ว และปัจจุบันก็ยังนำอยู่ มีนักออกแบบเสื้อสตรีที่มี ชื่อของโลกหลายคน น้ำหอมและเครื่องประดับกายสตรีนั้น ทั่วโลกยังยกย่องกันว่า ฝรั่งเศสเป็นหนึ่งในโลกอยู่

เครื่องแต่งกายพื้นเมืองของหญิงในแคว้นนอร์ม็องดี

ในบางแคว้นของประเทศฝรั่งเศส ยังมีสตรีที่นิยม
การแต่งกายพื้นเมืองตามประเพณีดั้งเดิมอยู่ เช่น แอลซาส
(Alsace) เบรอตานญ์ (Bretagne) อาร์ล (Arle) นอร์มองดี
(Normandie) และ เลซาบเบลล์ (Les Sables) เป็นต้น
พวกชาวนอร์มองดี นุ่งกระโปรงจีบรอบตัว เลือแขนยาว
สวมหมวกทรงสูง ส่วนชาวเบรอตานญ์นั้น ใส่หมวกทรงสูงมาก
แต่เป็นรูปกลมเล็กตั้งอยู่บนกลางศีรษะ ชาวอัลซาสใส่หมวก
ทรงเตี้ย แต่มีปีกกว้างแผ่ออกไปสองข้างหู



เครื่องแต่งกายพื้นเมืองของหญิง
ในแคว้นอัลซาส

ห้องสมุด เฉพาะในปารีสเท่านั้นมีห้องสมุด ๗๔ แห่ง
เปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าอ่านได้ หอสมุดแห่งชาตินั้นมีหนังสือ
ถึง ๖ ล้านเล่ม มีห้องสมุดของวิทยาลัยการแพทย์ ที่พิพิธภัณฑ์
ที่มหาวิทยาลัยปารีส ตามโรงเรียน โรงสวด และมีห้องสมุด
เคลื่อนที่ ตามเมืองต่าง ๆ ก็มีเช่นเดียวกัน

พิพิธภัณฑ์ ในฝรั่งเศสมีพิพิธภัณฑ์มากมาย เพราะมี
วังต่าง ๆ หรือปราสาทใหญ่ ๆ ในสมัยโบราณ ปัจจุบันสถานที่
เหล่านี้กลายเป็นพิพิธภัณฑ์ไปหมด เฉพาะในปารีสก็มีพิพิธภัณฑ์
ลูฟว์ ซึ่งเดิมเป็นพระราชวัง บัดนี้ เป็นพิพิธภัณฑ์ใหญ่ที่สุด



เครื่องแต่งกายพื้นเมืองของหญิงในแคว้น
เบรอตานญ์



พระราชวังลูฟว์

พระราชวังลูฟว์นี้ เป็น
ฝีมือการก่อสร้างสมัยฟื้นฟู
(Renaissance) เดิมทีเป็น
ป้อมโบราณ ต่อมาพระเจ้า
ชาลส์ที่ ๕ ดัดแปลงมาเป็น
พระราชวังที่ประทับ ในค.ศ.
๑๕๒๗ พระเจ้าฟร็องซัวส์
ที่ ๑ โปรดให้จัดสร้างใหม่
การก่อสร้างดำเนินไปจนกระทั่ง
ค.ศ. ๑๖๖๐ ตัวพระราชวัง
มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐๐ ไร่

ปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งในโลก วัตถุอันมีค่าและของใช้ต่าง ๆ จากกรีก
โรมัน อียิปต์ ได้เก็บมารวบรวมไว้ที่นี่ ในสมัยพระเจ้านโปเลียนที่ ๑ ถ้าตีเมืองได้ได้ ก็จะนำ
เอาของสำคัญ ๆ ของเมืองนั้น ๆ มาเก็บไว้ รูปภาพโมนาลิซา อันขึ้นชื่อว่างามหนักหนา จนมี
ผู้นำไปประพันธ์เป็นเพลงขับร้องรำพรรณความงามกันจนเป็นที่แพร่หลาย ก็เก็บอยู่ในพิพิธภัณฑ์
แห่งนี้เหมือนกัน พิพิธภัณฑ์แห่งนี้ใหญ่โตมาก ถ้าจะชมให้ทั่วต้องใช้เวลาลายวัน

พิพิธภัณฑ์โรแดง (Rodin) มีรูปปั้นแกะสลัก โอกลีโรแดง (Auguste Rodin)
ศิลปินเรียลลิสต์ (realiste) ชาวฝรั่งเศสเป็นผู้แกะสลัก

พิพิธภัณฑ์ดาร์โมแดร์น (Musée d'Art Moderne) มีพวกรูปภาพ รูปแกะสลัก
และมณฑลศิลปสมัยใหม่

พิพิธภัณฑ์เดอลอม (Musée de l'Homme) อยู่ที่ปาเลส์เดอไชโยต์ (Palais de
Chaillot) มีศิลปวัตถุของมนุษย์ยุคต่าง ๆ และเผ่าต่าง ๆ ในโลกนี้

พิพิธภัณฑ์ปาเลส์เดอลาเดคูเวต (Palais de la Découverte) เป็นพิพิธภัณฑ์
แสดงประวัติของคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีการแสดงปรมาณูและท้องฟ้าจำลองด้วย

พิพิธภัณฑ์โกเบลง (Musée Gobelins) มีม่าน พรหมต่าง ๆ

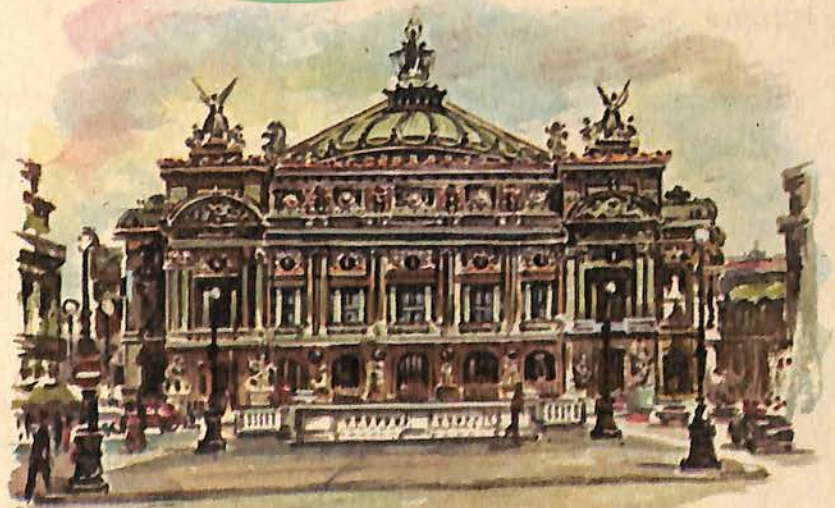
พิพิธภัณฑ์เดอลาร์เม (Musée de l'Armée) เป็นพิพิธภัณฑ์กองทัพกษัตริย์
เครื่องสงคราม มีอาวุธ และเกราะ เป็นต้น

ละคร ฝรั่งเศสมีโรงละครอุปรากรซึ่งขึ้นชื่อมากแห่งหนึ่งในโลก ตั้งอยู่ที่ปลาซเดอโฌเปร่า (Place de l' Opéra) เป็นตึกใหญ่ สร้างอย่างประณีตสวยงาม แสดงมหาอุปรากร (ละครร้อง) ผู้ที่เข้าชมต้องแต่งกายสวยงาม หรือแต่งชุดราตรี แต่ละเรื่องอาจจะเวียนมาเล่นซ้ำในปีนี้อีกหลายครั้ง หยุดพักฤดูร้อนเฉพาะเดือนสิงหาคมเท่านั้น การเข้าชมโดยมากต้องจองตัวล่วงหน้า มิฉะนั้นจะไม่มีโอกาสได้ชม เพราะมีคนดูแน่นเสมอ

ละครพูดมีหลายโรง โรงละครใหญ่ที่เป็นโรงละครชาตินั้น ก็มีโรงละคร “กอมเมดีพรองแซส” “เคอแอตร์เดอพรองซ์” และ “เคอแอตร์นาซียองนาลบอบบูแลร์” โรงละครที่เอ่ยนามมานี้เล่นละครคลาสสิก คือเล่นเรื่องของนักประพันธ์ในสมัยศตวรรษที่ ๑๗ เช่น เรื่องของโมลิแยร์ ซึ่งประพันธ์เรื่องประเภทตลกขบขัน และเรื่องของราซีน และคอรัไนย์ สองนักประพันธ์นี้ประพันธ์เรื่องประเภทโศกนาฏกรรม นักประพันธ์เหล่านี้อยู่ในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ ซึ่งเป็นสมัยฟื้นฟูวรรณกรรม ยุคนี้เรียกว่า ยุคคลาสสิก ผู้แสดงจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการอบรมในการพูด และออกเสียงภาษาฝรั่งเศสอย่างถูกต้อง

ภาพยนตร์ ฝรั่งเศสเริ่มสร้างภาพยนตร์ตั้งแต่ค.ศ. ๑๘๘๖ และในค.ศ. ๑๘๙๖ รัฐบาลตั้งสถาบันช่วยภาพยนตร์ขึ้น เพื่อช่วยส่งเสริม ให้มีเงิน และยังมีรางวัลให้อีกด้วย ฝรั่งเศสมีชื่อในด้านสร้างภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ ในประเทศไทยเราไม่มีใครมีภาพยนตร์ฝรั่งเศสชม นอกจากที่สมาคมฝรั่งเศสจัดฉายให้ดูเป็นครั้งเป็นคราว

โรงละครอุปรากร



วิทยุและโทรทัศน์ รัฐบาลฝรั่งเศสจัดออกอากาศเอง เรียกอักษรย่อว่า R.T.F. มาจากคำว่า "Radiodiffusion Télévision Française" โดยเก็บเงินจากภาษีวิทยุ และโทรทัศน์มาใช้จ่าย สถานีวิทยุที่สำคัญได้แก่

สถานีฟรอนซ์ที่ ๑ ออกอากาศเพลงเป็นส่วนมาก มีข่าวย่อสลับเพลงเป็นบางครั้ง บางคราว สถานีนี้มักจะถ่ายทอดจากวิทยุต่างประเทศ เริ่มต้นออกอากาศตั้งแต่ ๖.๓๐ น. ถึงเที่ยงคืน

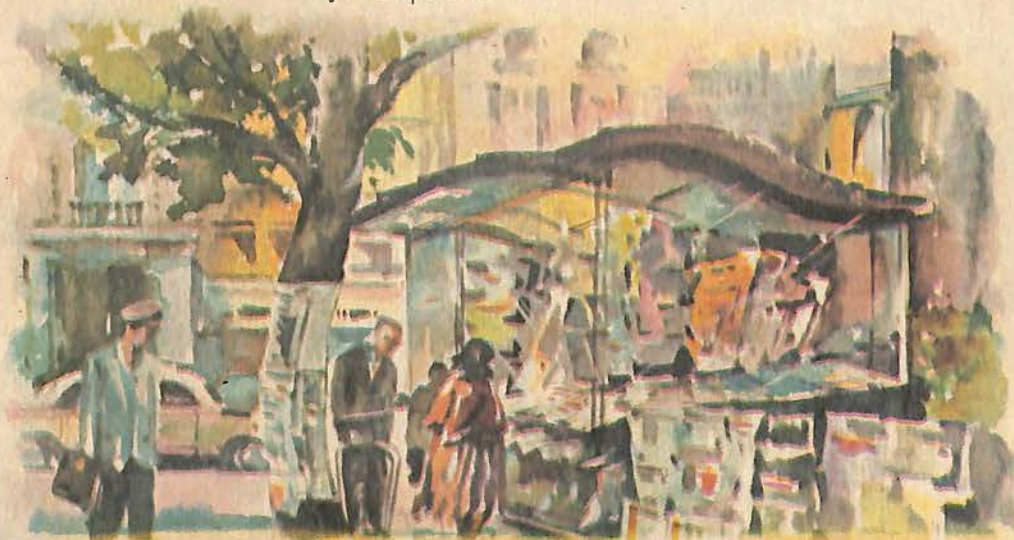
สถานีฟรอนซ์ที่ ๒ สถานีนี้แพร่หลายกว่าที่อื่น เพราะออกอากาศเพลงที่กำลังอยู่ในความนิยม นอกจากนี้ยังมีละคร และรายการเบ็ดเตล็ดอีกด้วย

สถานีฟรอนซ์ที่ ๓ ออกอากาศเพลงคลาสสิก และรายการเกี่ยวกับการศึกษา

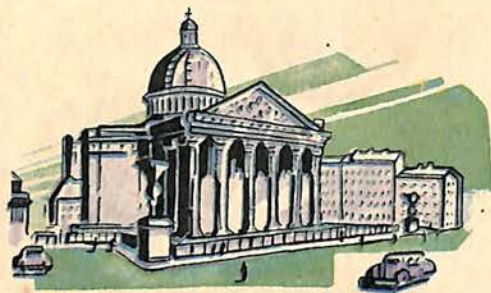
สถานีวิทยุที่ ๔ สถานีแห่งนี้เพิ่งจะเปิด จัดเป็นวิทยุศึกษาโดยเฉพาะ คือจัดรายการวิชาในคณะอักษรศาสตร์ของมหาวิทยาลัยปารีส ในรายการที่ชื่อว่า "วิทยุซอร์บอนน์" เกี่ยวกับวิชาการเท่านั้น ไม่มีรายการอื่นปนเลย

รายการโทรทัศน์ของฝรั่งเศสไม่มีรายการโฆษณา เพราะรัฐเก็บภาษีจากวิทยุและโทรทัศน์มาเป็นค่าใช้จ่ายแล้ว ในฝรั่งเศสคนนิยมชมโทรทัศน์มากขึ้น ในค.ศ. ๑๙๕๙ จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐ และปัจจุบันนี้มีมากกว่า ๑ ล้านเครื่อง

หนังสือพิมพ์ รัฐธรรมนูญของประเทศฝรั่งเศสให้เสรีภาพแก่หนังสือพิมพ์มาก และประชาชนก็นิยมอ่านหนังสือพิมพ์กัน ในประเทศฝรั่งเศสมีหนังสือพิมพ์ออกวันละ ๑๒๓ ฉบับ เฉพาะในกรุงปารีสออก ๑๓ ฉบับ ส่วนอีก ๑๑๐ ฉบับ ออกตามเมืองใหญ่ ๆ หนังสือพิมพ์ที่มีสถิติจำหน่ายมากที่สุด คือหนังสือพิมพ์ชื่อ "ฟรอนซ์-ฮัวร์" จำหน่ายวันละ ๑,๓๒๑,๐๐๐ ฉบับ ที่สองได้แก่ "เลอปารีเซียงลิเบร" จำนวนวันละ ๙๐๐,๐๐๐ ฉบับ ที่สามได้แก่ "เลอพิกาโร" จำหน่ายวันละ ๕๑๐,๐๐๐ ฉบับ หนังสือพิมพ์รายบักซ์มี ๗,๒๕๐ ฉบับ ข่าวของหนังสือพิมพ์โดยมากมาจากสำนักสื่อชาวฝรั่งเศส อาของส์ฟรอนซ์ แปรส (Agence France-Press) ซึ่งมีสาขายู่เกือบทุกประเทศ



ร้านขายหนังสือพิมพ์



บังเตือง

สถานที่ ๆ สำคัญและมีชื่อเสียงในกรุงปารีส ที่ควรจะกล่าวถึง คือ ลาซอร์บอนน์ (La Sorbonne) เป็นสถานที่ตั้งของแผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกอักษรศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยปารีส ชื่อนี้ตั้งมาจากผู้สร้าง คือโรแบร์ เดอซอร์บอน (Robert de Sorbon) สร้างตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ ๑๓ โดย

ความร่วมมือของคณะศาสตราจารย์และปราชญ์ทั้งหลาย มีการสอนวิทยาศาสตร์ เคมี คณิตศาสตร์ อักษรศาสตร์ ปรัชญา ฯลฯ ตั้งอยู่ในย่านลาติน (Quartier Latin) ซึ่งปัจจุบันเป็นย่านของนักศึกษา และพวกศิลปินอยู่

บังเตือง (Panthéon) แปลว่า “เทพาลัย” ตั้งอยู่บนเนินเล็ก ๆ ชื่อว่า เนินแซงต์เยนวิแอฟ (St. Geneviève) ณ ที่นี้เป็นที่บรรจุศพบุคคลสำคัญ คือ วิกตอร์ ฮูโก นักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของฝรั่งเศส และบุคคลสำคัญอื่น ๆ

สวนลักซัมบูร์ก (Jardin du Luxembourg) อยู่ใกล้ย่านลาติน สถาสูงหรือสภาเซนาตของฝรั่งเศสตั้งอยู่ในสวนนี้ มีต้นไม้ร่มรื่น มีสระน้ำใหญ่เป็นรูปแปดเหลี่ยม พวกเด็กๆ ชอบมาเล่นเรือใบกันในสระนี้ บ้างก็มาเล่นโครเก ฯลฯ มีการแสดงหุ่นกระบอก ซึ่งเป็นที่ติดใจของพวกเด็ก ๆ ยิ่งนัก พวกนักศึกษาก็เดินไปมาไม่ขาดระยะ พวกผู้ใหญ่มักจะนั่งอยู่ใต้ร่มไม้คุยกัน ถักไหมพรมบ้าง ดูเด็ก ๆ เล่นบ้าง เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่ดีแห่งหนึ่ง

สวนลักซัมบูร์ก





หอเอฟเฟล

สวนตุยเลอรี (Jardin des Tuileries)

ปัจจุบันเป็นส่วนสาธารณะที่ใหญ่โตแห่งหนึ่ง เดิมมีพระบรมมหาราชวังตั้งอยู่ด้วย แต่ได้ถูกพวกปฏิวัติทำลายเสีย มีสวนดอกไม้งดงาม มีรูปตุ๊กตาเป็นรูปเทพเจ้าต่าง ๆ ของกรีกตั้งอยู่เรียงราย ส่วนนี้ตั้งอยู่ที่ปลายพระราชวังลูฟว์

หอเอฟเฟล (Tour Eiffel) หอนี้เป็น

สัญลักษณ์ของนครปารีส ตั้งตามชื่อวิศวกรชาวฝรั่งเศสผู้สร้าง คือ กุสตาฟ เอฟเฟล (Gustave Eiffel) ตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำแซน เชิงสะพานดิเอนา (Pont d'Iéna) ภายในบริเวณลานของ เดอ มาร์ส (Champ de Mars) โครงสร้างของหอนี้ประกอบ

ขึ้นด้วยเหล็ก ๑๒,๐๐๐ ชิ้น สูง ๙๘๔ ฟุต หรือ

๓๐๐ เมตร คำนวณคิดเป็นมูลค่าถึง ๗ ล้าน ๘ แสนแฟรงก์ทอง สร้างขึ้นเพื่อให้เป็นจุดดึงดูดความสนใจของคนที่มาเที่ยวในงานแสดงแห่งชาติครั้งใหญ่ เมื่อค.ศ. ๑๘๘๙ ซึ่งเป็นที่ยกย่องกันว่าเป็นโครงเหล็กมหัศจรรย์ แสดงให้เห็นความสามารถของผู้ออกแบบ ตอนพื้นล่างมีเนื้อที่ถึง ๓๐,๐๐๐ ตารางฟุต เรียวเล็กขึ้นไปจนกระทั่งถึงตอนยอดมีเนื้อที่เพียง ๓๐๐ ตารางฟุต วันใดที่อากาศแจ่มใส มักมีคนนิยมขึ้นไปชมนครปารีสบนชั้นยอดซึ่งมีระเบียงรอบ ชั้นที่สองสูงจากพื้นดินประมาณ ๓๗๗ ฟุต ระเบียงรอบชั้นสองมีเนื้อที่กว้างขวาง มีร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม พอขึ้นไปชั้นสาม ต้องเปลี่ยนลิฟต์ไปชั้นที่ ๔ ชั้นนี้เป็นเรือนกระจกโดยรอบที่พื้นชั้นล่างเป็นลาน เรียกว่าลานของ เดอ มาร์ส แต่เดิมเป็นที่เดินสวนสนาม การแข่งม้าครั้งแรกในประเทศฝรั่งเศสก็ได้จัดทำขึ้นที่นี่ เมื่อค.ศ. ๑๘๗๐



วิหารโนตเตรอดาม



เครื่องหมายประจำนครปารีส

วิหารโนตเตรอดาม (Notre-Dame de Paris) สร้างขึ้นระหว่าง

ค.ศ. ๑๑๖๓—๑๓๕๑ และซ่อมแซมเพิ่มเติมในค.ศ. ๑๘๔๕—๑๘๖๔ เป็นผลงานชิ้นเอกของศิลปะแบบโกธิคสมัยกลาง เป็นมิ่งขวัญของชาวปารีส ที่ลานใหญ่หน้าวิหาร มีหุตเป็นรูปเครื่องหมายประจำนครปารีสฝังอยู่ เครื่องหมายนี้

เป็นรูปเรือใบ กล่าวกันว่า ณ จุดนี้ นับเป็นจุดใจกลางนครปารีสทีเดียว พิธีสวมมงกุฎของพระมหากษัตริย์ และพิธีรับรองการแต่งตั้งประธานาธิบดี ก็ทำที่วิหารแห่งนี้ บานประตูใหญ่แกะสลักกลดลวดลายอย่างไวฝีมือ นับว่าเป็นของหายากในเวลานี้ หอคอยด้านหนึ่งเป็นที่แขวนระฆังใหญ่ ชื่อว่า บุรด์อง (Bourdon) แขนงไวสูงจากพื้นดิน ๒๒๓ ฟุต หอคอยทางด้านซ้าย มีบันไดสำหรับไต่ขึ้นไปถึง ๓๕๐ ขั้น ภายในตัวโบสถ์นี้จุคนได้ถึง ๘,๐๐๐ คน เมื่อค.ศ. ๑๘๐๔ สังฆราชบิซุสที่ ๓ ก็ได้ทำพิธีสวมมงกุฎพระเจ้าโนเลียนที่ ๑ ที่นี้ เมื่อเห็นวิหารแห่งนี้แล้ว ผู้ที่เคยอ่านเรื่อง “โนตเตรอดามเดอปารีส” ของวิกตอร์ ฮูโก คงจะจำภาพในภาพยนตร์ได้ว่า เจ้าจอมคนพิการที่เฝ้าวิหารแห่งนี้ ต้องโหนตัวโยนไปมาเวลาตีระฆังก็เพราะระฆังลูกนี้หนักถึง ๑๓ ตันนั่นเอง

มงต์มาร์ต (Montmartre) เป็นถิ่นสนุกสนานของผู้ที่ชอบเที่ยวเตร่ในเวลาค่ำคืน บนเนินแห่งนี้มีวัด ๆ หนึ่ง มองดูแต่ไกล ๆ แลเห็นชาวโพลน โดมของวัดสูงถึง ๘๐ เมตร วัดนี้มีชื่อว่า ลักเครเกอร์ (Sacré coeur) ด้านหน้าของโบสถ์มีบันไดขึ้นลง สูงถึงหนึ่งร้อยขั้นบันได ผู้ที่ไม่ชอบขึ้นลงทางบันได ก็มีรถคล้ายรถรางเรียกชื่อว่า ฟุนิคูแลร์ (Funiculaire) ซึ่งขึ้นลงได้โดยใช้กำลังดึงของสายเคเบิล รถรางนี้จะพาพวกทัศนอาจรขึ้นไปถึงวัดได้โดยสะดวก และเมื่ออยู่ข้างบนจะเห็นทิวทัศน์นครปารีสน่าดูยิ่งนัก



วัดลักเครเกอร์

ประตูชัย (L'Arc de Triomphe de l'Etoile) พระเจ้าฌ็องโปเลียนโบนาปาร์ตให้สร้างขึ้น เพื่อเป็นอนุสรณ์ของชัยชนะในการสงคราม เริ่มสร้างขึ้นในค.ศ. ๑๘๐๖ เสร็จเมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๖ ในสมัยพระเจ้าหลุยส์ฟิลลิป ประตูชัยนี้สูง ๑๕๗ ฟุต กว้าง ๑๕๔ ฟุต เป็น ประตูชัยที่ใหญ่และมีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของโลก สร้างด้วยหิน มีเสาซึ่งมีลักษณะเป็น กำแพงใหญ่ ๔ เสา ตรงกลางใต้ประตูชัยนี้เป็นที่ตั้งศพของทหารฝรั่งเศสผู้กล้าหาญ และไม่ ปรากฏนาม ซึ่งเสียชีวิตในคราวมหาสงครามโลก ระหว่างค.ศ. ๑๙๑๔—๑๙๑๘ เรียกว่า “ทหารผู้ไม่ปรากฏนาม” กลางแผ่นโลหะกลมบนหลุมนี้มีเปลวไฟติดลุกอยู่ตลอดเวลาตลอดคืน ไม่รู้จักดับ บรรดาคนสำคัญ ๆ ทั่วโลกที่ไปเยือนนครปารีส จะนำพวงมาลามาวางเพื่อแสดง การวะ ภายใต้ประมุขิลิพต์ขึ้นไปได้ถึงชั้นบน มีภาพแสดงการสร้างประตูชัยระยะต่าง ๆ เหนือห้องนี้ขึ้นไปเป็นดาดฟ้า ถ้าเรายืนอยู่บนนี้จะเห็นภูมิประเทศของกรุงปารีส ไม่ว่าจะก้มลง มองไปทางด้านไหน จะเห็นถนนแยกออกเป็นสาย ๆ แลเห็นเป็นแนวกว้าง ๆ คล้ายดาว มารวมจุด อยู่ที่อนุสาวรีย์แห่งนี้ถึง ๑๒ สาย สถานที่แห่งนี้จึงมีชื่อว่า “อัครเดอทร็อมพ์เดอเลตวัล” คำว่า เลตวัล แปลว่า ดาว ในจำนวนถนน ๑๒ สายนี้ มีถนนสายสำคัญอยู่สายหนึ่ง ชื่อถนน “ซองส์เอลิเซ่” (Avenue des Champs Elysées) ซึ่งไทยเราเอาแบบอย่างมาสร้างถนน ราชดำเนิน ถนนซองส์เอลิเซ่ เริ่มต้นจากปลาสด็องลาองกอร์ด์ (Place de la Concorde) และตรงขึ้นไปสู่จุดประตูชัย ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นระดับสูงกว่าเล็กน้อย ในเวลากลางคืน เมื่อมอง ตรงจากปลาสด็องลาองกอร์ด์ จะเห็นดวงไฟระยิบระยับจากรถยนต์ ซึ่งแล่นขึ้นและลงตาม ท้องถนนนี้ เป็นภาพสวยงาม ประทับใจมาก ใกล้เคียง ๆ กับถนนนี้มี พระราชวังเอลิเซ่ (Palais de l'Elysée) ตั้งอยู่ เดิมทีนี้เป็นที่ ประทับของพระเจ้าแผ่นดิน แต่ ปัจจุบันเป็นทำเนียบของประธานาธิบดี



ประตูชัย

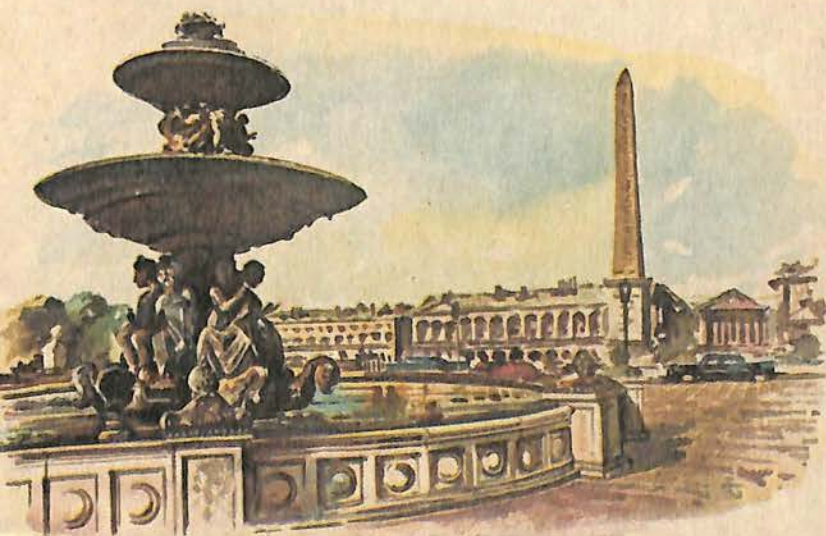
โฮเต็ลเดแซงวาลิดส์ (Hôtel des Invalides) เป็นพิพิธภัณฑ์สงคราม (Musée de l'Armée) เก็บอาวุธเป็นตัวอย่างไว้แทบทุกชนิด มีบ้านพักพวทหารผ่านศึกที่ทุพพลภาพในสงครามโลกครั้งแรก คนพวกนี้มีหน้าที่ดูแลรักษาสถานที่แห่งนี้ ด้านหน้าตรงกลางของพิพิธภัณฑ์เป็นโดมสูงใหญ่มาก ใต้โดมเป็นที่ฝังศพของพระเจ้าโนโปลีเยนที่ ๑ ซึ่งสิ้นชีวิตที่เกาะเซนต์เฮลิเณถึง ๒๐ ปีแล้ว จึงได้นำมาฝังไว้ที่แซงวาลิดส์นี้ ศพพระเจ้าโนโปลีเยนบรรจุไว้ในหีบเจ็ดชั้น คือ ชั้นแรกเป็นหีบเหล็กสีขาว ชั้นที่สองเป็นหีบไม้มะฮอกกานี ต่อมาอีก ๒ ชั้น เป็นตะกั่ว ชั้นที่ห้าเป็นไม้มะเกลือ ชั้นที่หกเป็นไม้โอ๊ค ส่วนชั้นนอกที่สุดเป็นหินอ่อนสีต่างดงาม ศพของโอรสของพระเจ้าโนโปลีเยนทรงพระนามว่า กษัตริย์แห่งโรม (Roi de Rome) ก็ประดิษฐานอยู่ใกล้ ๆ นี้ โดยฮิดเลอร์สั่งให้อัญเชิญมาจากกรุงเวียนนา ขณะที่เยอรมันยึดครองกรุงปารีส เมื่อสงครามโลกครั้งที่สอง บรรณิทางเดินข้างบนเป็นที่เก็บศพของนายทหารเอกคู่บารมีของพระเจ้าโนโปลีเยน ศพของแม่ทัพของฝรั่งเศส ครั้มหาสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ก็ฝังอยู่ที่นี่ มีรูปปั้นทหารแต่งเครื่องแบบสนามแบกอยู่



โฮเต็ลเดแซงวาลิดส์

ปลาตเดอลากองกอร์ด (Place de la Concorde) เดิมชื่อ ปลาตหลุยส์ที่ ๑๕ เพราะสร้างเมื่อสมัยหลุยส์ที่ ๑๕ จตุรัสแห่งนี้อยู่ใกล้ปลาตวงโดม (Place Vendôme) ซึ่งเป็นที่ ๆ ขาของอย่างชั้นหนึ่งราคาแพงของปารีส มีเสาหินตั้งอยู่ตรงกลาง ส่วนปลาตเดอลากองกอร์ดนั้น เป็นลานกว้างใหญ่มีเสาหิน โอเบลิสค์ (Obélisque) สูง ๗๕ ฟุต หนัก

๒๕๐ ตัน ซึ่งเป็นของขวัญของประเทศอียิปต์ ตั้งอยู่ตรงกลางลาน มีเสาไฟฟ้าทั่วบริเวณ มีน้ำพุพวยพุ่งออกมาจากตุ๊กตา เวลากลางวันจะสว่างไสวงดงามยิ่ง



ปลาตเดอลากองกอร์ด



ลานวงโดม

เพื่อรื้อบศิระคนที่ขาดตกลงไป ตอนโคนเสาข้างซ้ายมีปุ่ม ซึ่งถ้ากดเมื่อใด แผ่นมิดใหญ่นั้นก็จะตกลงมาที่คอทันที

บาสตีย์ (Bastille) เดิมเป็นเรือนจำที่ขงนักโทษทางการเมือง คณะปฏิวัติได้ถือเอาการโจมตีคุกบาสตีย์เป็นสัญญาณแห่งการปฏิวัติ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๗๘๙ ฝรั่งเศสได้ถือเอาวันนี้เป็นวันชาติของประเทศ และได้เปลี่ยนชื่อธงน้ำเงิน ขาว และแดง เป็นธงประจำชาติประเทศฝรั่งเศสมาถึงปัจจุบัน ขณะนี้คุกถูกทำลายหมด ที่ตั้งคุกก็กลายเป็นถนนและวงเวียนไป

เลอฮาล (Les Halles) เอมีลโซร่า นักประพันธ์ฝรั่งเศสกล่าวว่า เลอฮาลคือท้องของนครปารีส เพราะมีสินค้าทุกประเภทอยู่ในตลาดนี้ ที่ตลาดแห่งนี้มีลักษณะคล้ายตลาดนัด กล่าวคือ มีสินค้ามา ๆ ชนิด ผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมต่าง ๆ จากปารีสและจากเมืองต่าง ๆ แม้แต่สินค้าจากต่างประเทศก็มี ตอนเช้าจะมีผู้คนเบียดเสียดเหยียดยัดกันไปเที่ยวซื้อของ พอตลาดเช้าเลิก เขาก็ทำความสะดวกขัดล้างถูอย่างรวดเร็ว

คุกบาสตีย์

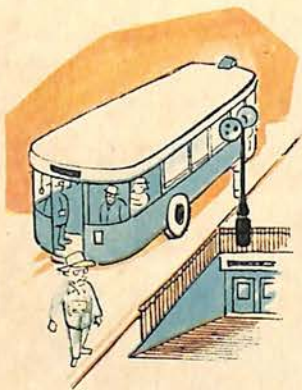


บริเวณตลาดนี้มีร้านอาหารไม่โกঁหรุ แต่ทว่าอาหารอร่อยมาก ร้านอาหารมีชื่อประหลาดๆ เช่น “สุนัขขลุ่ย” “คุณพ่อสันติ” “ลีดาอังกดงาม” และ “เท้าหมู” เป็นต้น มีประเพณี อันเก่าแก่อย่างหนึ่งของชาวปารีส คือ การไปฉลองกันด้วยการรับประทานซูปหัวหอม รับประทาน หอยเอสคาโก้และเท้าหมูย่างกรอบ ที่ตลาดเลอาลแห่งนี้ตั้งแต่ ๕.๐๐ น.

เมืองมหาวิทยาลัย (Cité Universitaire) ตั้งอยู่ที่ชานเมืองปารีส อยู่ใกล้ ปาร์คมองต์ซูร์ (Parc de Montsouris) เป็นบ้านพักสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ อาณาเขตกว้างขวางมาก ปัจจุบันมีตึกนานาชาติอยู่ ๒๔ หลัง และก็จะปลูกเพิ่มเติมขึ้นเรื่อยๆ ตึกที่สร้างแล้วมี บ้านเยอรมัน บ้านฝรั่งเศส - อังกฤษ (ตึกหลังนี้ ๒ ชาตรวมกันสร้าง) บ้านสเปน บ้านสวีเดน บ้านสวิส บ้านอิตาลี บ้านเบลเยียม บ้านอเมริกัน ตึกของประเทศ ตะวันออก ก็มีบ้านอินโดจีน บ้านญี่ปุ่น ฯลฯ ในไม่ช้าก็จะมีครบทุกชาติ ขณะนี้มีนักศึกษา พักอยู่ในขณะนี้ ๔,๖๐๐ คน เป็นชาติฝรั่งเศสเสีย ๒/๓ อีก ๑/๓ เป็นนักศึกษาต่างชาติ นักศึกษาไทย ไม่มีบ้านพักของตนเอง โดยมากมักจะพักอยู่กับบ้านฝรั่งเศส - อังกฤษ หรือบ้านอเมริกัน ที่นี่ ให้ความสะดวกทุกอย่าง เช่น มีที่ทำการไปรษณีย์ มีร้านอาหาร มีโรงหนัง มีดนตรี มีร้าน คัดผม มีสระว่ายน้ำ มีสนามเทนนิส ตลอดจนมีแพทย์ ถ้าเกิดเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้น ส่วนภายในบ้านยังมีกีฬา ในร่ม และบางโอกาสก็จัดให้มีการภายในกันขึ้น ห้องที่อยู่ก็สบาย ทันสมัย และราคาถูกกว่าที่อื่น ดังนั้น ห้องจึงเต็มเสมอไม่มีใครว่าง ครึ่งหนึ่งของเนื้อที่ทั้งหมด เป็นสวน และเป็นที่เล่นกีฬากลางแจ้ง

ตลาดเลอาล





การคมนาคม ภายในนครปารีสมีรถแท็กซี่ รถยนต์ประจำทาง และรถไฟใต้ดิน รถแท็กซี่นี้มีป้ายบอก และมีมิเตอร์สำหรับบอกระยะทางและราคา เมื่อชำระค่าโดยสารตามที่มิเตอร์บอกราคาแล้ว เรายังจะต้องให้รางวัลคนขับเป็นพิเศษอีกด้วย ส่วนรถประจำทางก็มีหลายสาย มีป้ายบอกที่ต้นทางถึงปลายทางติดที่รถ เวลาเราจะขึ้นรถประจำทาง เราก็ไปที่ป้ายหยุดรถ ใกล้ ๆ ที่นั้น เราจะได้เห็นเครื่องบรรจุกระดาศมีเลขลำดับ เมื่อเราไปถึงก็ตั้งกระดาศบรรจุเลขที่ไว้มาก่อน ผู้ที่มาทีหลังก็จะได้กระดาศเลขลำดับต่อไป แล้วเดินไปเข้าแถวเรียงตามลำดับเพื่อรอขึ้นรถ เมื่อรถมาจอดที่ป้าย พนักงานขายตั๋วจะเรียกเลขที่ตามลำดับเพื่อขึ้นรถ เมื่อที่นั่งเต็มแล้ว เขาจะเรียกให้ขึ้นไปยืนในรถอีกไม่เกิน ๑๐ คน เขาจะไม่รับผู้โดยสารอีก โดยมีป้ายบอกว่าเต็มแล้ว คนพิการ และมารดาที่อุ้มลูกเล็ก ๆ มีสิทธิได้ขึ้นรถก่อนโดยไม่ต้องเรียกเลขที่ตามลำดับก่อนหลัง

รถไฟใต้ดินในปารีสมักจะเรียกกันย่อ ๆ ว่า รถเมโทร (métro) ซึ่งมาจากคำเต็มว่า métropolitain ดังเช่นที่มีในเมืองใหญ่ ๆ เช่น นิวยอร์ก ลอนดอน มาดริด และทางตะวันออกก็มีในโตเกียว โดยชุดอุโมงค์ลงไปใต้ดิน แล้ววางรางรถลงในอุโมงค์นั้น บางครั้งรถแล่นไปในอุโมงค์ บางครั้งก็แล่นตามรางขึ้นมาข้างบนสูงเกือบถึงหลังคาบ้านก็มี วิธีขึ้นเราจะต้องลงบันไดไปในอุโมงค์ ซึ่งเป็นสถานีใกล้เคียงบริเวณที่เราอยู่ และเมื่อต้องการจะไปยังสถานีใด ก็ไปดูที่แผนที่ซึ่งมีประจำทุกสถานีว่า สถานีที่ ๆ เราจะไปนั้นอยู่บนรถสายที่มีชื่อปลายทางว่าอย่างไร ทุกสถานีจะมีแผนที่บอกไว้โดยละเอียด ตามสถานีใหญ่ ๆ มีแผนที่ไฟฟ้าไว้ให้ เราต้องการจะไปทางไหนก็กดชื่อสถานีนั้น จะมีไฟปรากฏขึ้นตามเส้นทางที่รถโดยสารจะต้องผ่าน เราก็จะทราบได้ทันทีว่า จะต้องไปโดยรถสายใดและต้องเปลี่ยนรถที่สถานีใด เพื่อจะต่อไปยังสถานีที่เราต้องการไป เป็นการง่ายและสะดวกมาก รถไฟใต้ดินที่ดี รถประจำทางที่ดี บางสายจะแล่นออกไปจนถึงชานเมืองปารีส เพราะฉะนั้นถ้าเราใช้รถ ๒ ประเภทนี้ ก็เป็นการประหยัดทรัพย์

สถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่ชาวเมืองปารีสอีกแห่งหนึ่ง เรียกว่า บัวเดอบูโลญ (Bois de Boulogne) เป็นสวนสาธารณะที่ใหญ่โตมาก มีทะเลสาบสองแห่ง มีสระน้ำ มีน้ำตก มีศาลาพักผ่อน มีร้านอาหาร ร้านกาแฟ สวนไม้ดอก มีต้นไม้ใหญ่ร่มรื่น เป็นป่าโปร่ง มีการเล่นหลายชนิด เช่น รถแข่งความเร็ว ซึ่งต้องวิ่งไม่เกิน ๔๕ กม. ต่อชั่วโมง มีสนามแข่งม้า ชื่อ ลองชอง (Longchamp) ในวันเสาร์วันอาทิตย์ถนนจะแน่นไปหมด มีทั้งรถ คนเดินเล่น และคนขี่ม้า ถ้าเราจะเดินให้ทั่วป่าแล้ว ต้องใช้เวลาหลายวันทีเดียว

ห่างจากนครปารีสออกไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้อีกประมาณ ๑๕ กิโลเมตร หรือ ๑๒ ไมล์ ก็จะถึงสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่น่าชมอีกแห่งหนึ่ง คือ พระราชวังแวร์ซายส์ (Versailles) ซึ่งสร้างในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ เพื่อให้เป็นที่อยู่ของสนมคนโปรด คือ มาดาม เดอ แมงเดอนอง (Madame de Maintenon) ขณะที่พักอยู่ที่นั่น มาดามเดอแมงเดอนอง ได้สร้างโรงเรียนสำหรับชายกุลสตรีให้ได้เล่าเรียนขึ้น ชื่อโรงเรียนแซงต์ซีร์ (Ecole de St. Cyr) แต่ปัจจุบันโรงเรียนแซงต์ซีร์นี้ได้กลายเป็นโรงเรียนทหารโดยเฉพาะ ครั้นต่อมาพระราชวังนี้ได้เป็นที่ประทับของพระเจ้าแผ่นดินองค์ต่อ ๆ มา คือ พระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๕ และพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๖ จนเกิดการปฏิวัติ รัฐบาลจึงได้รักษาพระราชวังแห่งนี้ไว้ในฐานะเป็นโบราณสถานของชาติแห่งหนึ่ง

พระราชวังแวร์ซายส์ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของกรุงปารีส เมื่อผ่านประตูเหล็กอันมีลวดลายอย่างสวยงามเข้าไป จะมีลานกว้างใหญ่ปูด้วยแผ่นอิฐ แผ่นหิน ด้านหน้ามีรูปอนุสาวรีย์พระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ ทรงม้า ในบริเวณสวน ทำเป็นรูปพระอาทิตย์ทรงรถเทียมม้า โผล่ขึ้นมาจากสระน้ำใหญ่ มีสวนไม้ดอกนานาชนิด สวยงามมาก ตัวตึกใหญ่โต ถ้าหากใครต้องการเข้าไปชมต้องซื้อตั๋วก่อน รัฐบาลพยายามรักษาทุกอย่างไว้ให้อยู่ในสภาพเดิม



พระราชวังแวร์ซายส์



บันไดหินอ่อนทางขึ้นไปทางห้องบรรทมของพระราชินี มีสีสรรลวดลายสะดุดตาเป็นพิเศษ ภายในห้องบรรทมของพระราชินีสวยงามยากที่จะบรรยาย มีภาพเขียนของพระนางมารีอังตัวแน็ต กับพระราชบุตร และธิดา ณ ผนังทุกแห่งมีภาพเขียนของศิลปินเอกแห่งยุค ซ็อลโฟฟัว ซึ่งเป็นลูกแก้วห้อยเป็นพวงระย้าลงมาจากเพดาน มองดูวูบวาบราวกับเพชรงดงามยิ่ง

เครื่องแต่งกายในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔

พระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ โปรดให้ใช้รูปพระอาทิตย์เปล่งรัศมีพร้อมทั้งตัวหนังสือว่า “เลอรวซอโลย” (Le Roi Soleil) ซึ่งแปลว่า สุริยราชา เป็น

เครื่องหมายประจำพระองค์ และในพระราชฐานทุกแห่ง มักมีรูปพระอาทิตย์เปล่งรัศมีติดอยู่เป็นการแสดงพระเกียรติของพระองค์ พระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ เป็นพระเจ้าแผ่นดินที่สามารถที่สุดพระองค์หนึ่งของฝรั่งเศส ในยุคของพระองค์ คือ คริสต์ศตวรรษที่ ๑๗ เป็นยุคแห่งการฟื้นฟู อักษรศาสตร์ของฝรั่งเศสในสมัยนั้นเจริญถึงขั้นที่สุด นักประพันธ์ที่ขึ้นชื่อลือนามของฝรั่งเศสในขณะนั้นมี กอร์โนย์ (Corneille) ราซีน (Racine) โมลิแยร์ (Molière) ลาฟองแตน (La Fontaine) บัวโล (Boileau) บอสส์เอด์ (Bossuet) เฟเนลอน (Fenelon) ลาบรุษแยร์ (La Bruyère) ลารอฟูโกต์ (La Rochefoucauld) และปาสกาล (Pascal) เป็นต้น

ในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ ฝรั่งเศสมีการเจริญสัมพันธไมตรีกับประเทศไทย ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ฝรั่งเศสส่งทูต ชื่อ ลาลูแบร์ (La Loubère) มาเฝ้าถวายสาส์นต่อสมเด็จพระนารายณ์ ฝ่ายไทยเราก็ส่งพระยาโกษาปาน เป็นราชทูตนำสาส์นไปเฝ้าพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ ณ พระราชวังแวร์ซายส์นี้ พระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ โปรดให้สร้างสิ่งทีระลึกไว้เฉลิมพระเกียรติยศหลายอย่าง เป็นต้นว่า ทำเหรียญที่ระลึก และเขียนรูปภาพราชทูตไทยที่เข้าเฝ้า

ใกล้ ๆ กรุงปารีสมีสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่ควรชม คือ “มัลเมซง” (Malmaison) ซึ่งเป็นบ้านของพระเจ้าฌ็องโปเลียน และพระนางโยเซฟิน ภรรยา และอีกแห่งหนึ่งก็คือ พระราชวังฟงแตนโบล (Fontainebleau) ครั้งหนึ่งเมื่อศตวรรษที่ ๑๒ เคยเป็นป้อมได้บูรณะขึ้นเมื่อศตวรรษที่ ๑๖ เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าฌ็องโปเลียนและโปรดใช้เป็นที่พักผ่อนในฤดูร้อน

เมื่อท่องเที่ยวภายในประเทศฝรั่งเศสแล้ว เราสามารถเดินทางโดยรถยนต์ออกจากประเทศฝรั่งเศสไปได้ทั่วยุโรป เพราะมีถนนติดต่อกันไปทั่วทุกประเทศ หรือจะเดินทางโดยรถไฟก็ได้ และเราอาจเดินทางจากยุโรปต่อไปทวีปเอเชียได้โดยไปต่อรถไฟสายทรานส์ไซบีเรีย แต่ปัจจุบันการเดินทางไม่สะดวกเหมือนเมื่อก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง เพราะโลกได้แบ่งออกเป็นสองค่าย

ถ้าเราจะเดินทางจากประเทศไทยไปยังประเทศฝรั่งเศส เราอาจเดินทางได้ ๒ ทาง คือ ทางเครื่องบิน และทางเรือเดินสมุทร ทางเครื่องบินใช้เวลาเดินทางประมาณ ๒ วัน แต่ถ้าโดยสารเครื่องบินไอพ่นก็ใช้เวลาน้อยลงอีก การเดินทางโดยทางเรือ ต้องใช้เวลาประมาณ ๒๐ กว่าวันจึงจะถึง

เวลาในประเทศฝรั่งเศสกับประเทศไทยต่างกัน ๖ ชั่วโมง ประเทศไทยเร็วกว่า เพราะดวงอาทิตย์ขึ้นก่อน เนื่องจากเราอยู่ทางทิศตะวันออก

ชาวฝรั่งเศสสืบเชื้อสายมาจากพวกลาติน เช่นเดียวกับสเปน โปรตุเกส และอิตาลี ทั่วทั้งประเทศฝรั่งเศสพูดภาษาเดียวกันหมด คือภาษาฝรั่งเศส ชาวเมืองตูร์ (Tours) ได้รับการยกย่องว่าเป็นชาวฝรั่งเศสที่พูดภาษาได้ถูกต้องและลุ่มลิ้นไพเราะที่สุดในประเทศฝรั่งเศส เมืองนี้ตั้งอยู่ห่างจากนครปารีส ๒๓๖ กิโลเมตร ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่มักใช้ในการพูดใช้ได้ทั่วไปในทวีปยุโรป

ศาสนา ชาวฝรั่งเศสโดยมากนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก มีวัดวาอารามที่เก่าแก่และงดงามมาก แต่รัฐมิได้เป็นผู้อุปถัมภ์ศาสนาเช่นในประเทศไทยเรา

วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ชาวฝรั่งเศสส่วนมากเป็นคนเปิดเผย คบง่าย ไม่มีพิธีรีตองมาก ร่าเริง ข่างพูด ทั้งชายและหญิง พูดเสียงค่อนข้างดัง เมื่อเวลาพบกันมักจะจับมือกันเขย่าแรง ๆ แสดงถึงความยินดีที่ได้พบกัน เวลาพูดก็มักจะยกมือยกไม้ทำท่าทางประกอบคำพูดไปด้วย ชอบยกไหล่เวลาพูด มีนิสัยชอบคุยเรื่องการเมือง เนื่องจากรัฐธรรมนูญของเขาให้เสรีภาพในการพูด การเขียน และการออกความคิดเห็น เด็กหนุ่มสาวชาวฝรั่งเศสนับว่ามีอิสระเสรีมากพอใช้ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า มีครอบครัวฝรั่งเศสเป็นจำนวนมากที่ยังเคร่งครัดต่อขนบธรรมเนียมโบราณคล้ายกับครอบครัวของคนไทย บุตรชายหญิงของครอบครัวเหล่านี้จะได้รับการอบรมให้เป็นผู้มีกิริยามรรยาทเรียบร้อย เชื่อฟัง บิดามารดา และโดยเฉพาะบุตรหญิง มักได้รับการอบรมที่ค่อนข้างเข้มงวด และอยู่ในโอวาท จนกว่าจะสามารถเลี้ยงตัวเองได้ จึงจะเป็นอิสระเต็มที่

ชาวฝรั่งเศสเป็นชนชาติที่มีจิตใจเป็นศิลปิน รักสวยรักงาม สิ่งต่าง ๆ ที่ชนชาวฝรั่งเศสประดิษฐ์หรือผลิตขึ้น ไม่ว่าจะเป็นของใหญ่หรือเล็ก มักเป็นสิ่งของสวยงามมีศิลปะ เป็นที่ยกย่องทั่วโลก สตรีชาวฝรั่งเศสก็แต่งกายมีรสนิยมดี โดยไม่จำเป็นต้องมีเครื่องแต่งกายราคาแพง



อาหาร เมื่อเข้าคนฝรั่งเศสรับประทานอาหารไม่มาก คือ ต้มกาแฟ หรือชอคโกแลต
 ซงจากผงชอคโกแลตหรือโกโก้ กับขนมปังชนิดหนึ่งซึ่งทำด้วยแป้งและเนย มีรูปเป็นพระจันทร์
 ครึ่งเสี้ยว เรียกว่า “ครัวซอง” (croissant) ๑ อัน หรือขนมปังทาเนย ๑ ชิ้น คนฝรั่งเศส
 ต้มกาแฟครั้งละมาก ๆ อาหารฝรั่งเศสได้รับความยกย่องกันว่าอร่อยที่สุด โรงแรมใหญ่ ๆ
 มักจะโฆษณาว่ามีคนครัวเป็นชาวฝรั่งเศส บัญชีอาหารร้านอาหารต่าง ๆ ไม่ว่าในประเทศใด
 ถ้าเป็นรายการอาหารฝรั่งเศสแล้ว มักจะมีรายการอาหารที่มีชื่ออาหารเป็นภาษาฝรั่งเศสปะปน
 อยู่ด้วยเสมอ ร้านขายอาหารในฝรั่งเศสมีมากมาย แม้แต่ร้านเล็กๆ อาหารก็ยิ่งอร่อย ท่านจะ
 สังเกตได้ว่า ตามร้านขายอาหารไม่มีใครมีขวดน้ำซอสต่าง ๆ วางไว้บนโต๊ะ จะมีขวดเกลือ
 พริกไทยให้เท่านั้น เพราะถือว่าปรุงรสมาพอดีแล้ว ตามโรงแรมใหญ่ ๆ ผู้จัดการมักจะมา
 คอยไต่ถามเวลารับประทานอาหารว่า อาหารอร่อยไหม เป็นต้น ขนมปังของฝรั่งเศสก็
 ไม่เหมือนขนมปังชาติอื่น ๆ รูปยาว มีหลายขนาด ใหญ่ กลาง เล็ก ข้างนอกกรอบเหลือง
 ทั้งอัน ส่วนข้างในนุ่ม มีรสเค็มมัน มีผู้นิยมรับประทานกันมาก เรียกว่า ขนมปังฝรั่งเศส
 โดยเฉพาะขนมหวานต่าง ๆ ของฝรั่งเศสก็มีชื่อ อาหารทั้งคาวและหวานของฝรั่งเศสเป็นที่นิยม
 กันทั่วไป ในประเทศฝรั่งเศสมีโรงเรียนสอนการครัวโดยเฉพาะ ที่มีชื่อเสียงที่สุด คือ โรงเรียน
 “กอร์ดองเบลอ” (Cordon Bleu)

คนฝรั่งเศสนิยมดื่มกาแฟมาก ร้านกาแฟจะมีทั่วทุกถนน ๆ ละหลาย ๆ ร้าน บางร้าน
 จะตั้งเก้าอี้ล้าออกมาบนบาทวิถีใหญ่ ๆ แต่ต้องให้มีที่เหลื่อสำหรับคนเดินผ่านไปมาได้สะดวก
 คนฝรั่งเศสไม่นิยมดื่มน้ำเปล่า นอกจากประเภทน้ำอัดลมแล้ว ก็ดื่มน้ำแร่ต่าง ๆ เช่น น้ำวิซซี
 วิดเทล เอวียง แปร์รีเอ เป็นต้น เพราะในฝรั่งเศสมีเครื่องดื่มที่ใช้ดื่มระหว่างรับประทาน
 อาหาร คือ เหล้าองุ่น ซึ่งเป็นเหล้าที่ประเทศฝรั่งเศสผลิตได้มาก และมีคุณภาพเป็นที่ยกย่อง
 ทั่วโลก



เนื่องจากประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศที่รุ่งเรือง
 ในด้านศิลปวิทยาและวรรณคดี ผู้ที่ไปเที่ยวจะได้ชม
 ทั้งศิลปแบบเก่าและแบบใหม่ทั้ง ๒ อย่างได้จากประเทศ
 นี้ ฉะนั้นปีหนึ่ง ๆ จึงมีชาวต่างประเทศเข้าไปเที่ยวกันมาก
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูร้อน การนิยมไปเที่ยวใน
 ฝรั่งเศสของชาวต่างประเทศ ทำรายได้ให้แก่รัฐบาลหนึ่ง ๆ
 เป็นจำนวนมาก

สัปดาห์ ออสเตรีย



ออสเตรีย เป็นประเทศที่ตั้งอยู่ในภาคกลางของทวีปยุโรป มีดินแดนของประเทศต่าง ๆ ห้อมล้อมอยู่โดยรอบ ออสเตรียไม่มีดินแดนส่วนใดจดทะเล ประเทศที่ล้อมรอบออสเตรียอยู่ มีดังนี้

ทิศเหนือ คือ เยอรมัน และเชกโกสโลวะเกีย

ทิศใต้ คือ อิตาลี และยูโกสลาเวีย

ทิศตะวันออก คือ ฮังการี

ทิศตะวันตก คือ สวิต และรัฐลิชเตนสไตน์ (Liechtenstein)

ออสเตรียมีเนื้อที่ประมาณ ๓๒,๓๗๔ ตารางไมล์ หรือประมาณ ๑ ใน ๖ ของเนื้อที่ของประเทศไทย พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบสูงซึ่งมีเนื้อที่ประมาณร้อยละ ๘๒ ของเนื้อที่ทั้งหมด มีภูเขาแอลป์เป็นภูเขาสำคัญ ออสเตรียมียอดเขาสูง ๆ เป็นจำนวนมาก ที่ราบมีน้อยอยู่ตามลุ่มแม่น้ำดานูปซึ่งเป็นแม่น้ำสายสำคัญที่สุด และมีแม่น้ำเอนน์ (Enns) อินน์ (Inn) และซาลซัค (Salzach) ซึ่งเป็นสาขาไหลลงบรรจบกับแม่น้ำดานูป ตามบริเวณภูเขามีย่านป่าไม้ปกคลุมอยู่ทั่วไป ออสเตรียมีบ่อน้ำแร่ ซึ่งเชื่อกันว่ารักษาโรคภัยได้หลายอย่าง เช่น บัดวอสเลา บาเดน (Bad Voslau, Baden) มีผู้นิยมไปอาบน้ำแร่กันปีละมาก ๆ ทั้งคนภายในประเทศและชาวต่างประเทศ



แม่น้ำดานูบนี้เป็นแม่น้ำใหญ่ที่สุดและสำคัญของยุโรปภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีความยาวประมาณ ๑,๗๒๕ ไมล์ ต้นน้ำอยู่ที่แบล็คฟอเรสต์ (Black Forest) ในเยอรมันภาคใต้ ต้นน้ำมีสองสายชื่อ เบรช (Brege) และบริกาช (Brigach) ไหลมารวมกันแล้วผ่านเยอรมันภาคใต้เข้าสู่ออสเตรีย ไหลผ่านภาคเหนือของออสเตรียไปทางตะวันออกบนฝั่งขวาของแม่น้ำเป็นที่ตั้งของกรุงเวียนนาครหลวง โยฮัน สตราสส์ (Johann Strauss) นักดนตรีเอกของโลก ซึ่งเกิดและมีภูมิลำเนาอยู่ในเวียนนา ได้ประพันธ์เพลงวอลทซ์อันลือชื่อของโลก คือ บลูดานูบ ขึ้น แม่น้ำดานูบนี้ไหลผ่านออสเตรียเป็นระยะยาวประมาณ ๒๒๐ ไมล์ แล้วจึงผ่านเข้าเชคยังการี มีกรุงบูดาเปสต์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของฮังการีตั้งอยู่สองฟากแม่น้ำ มีสาขาแยกเข้าไปในเชกโกสโลวะเกีย ต่อจากนั้นก็ไหลเข้าประเทศยูโกสลาเวีย มีแม่น้ำดราวา (Drava) ซาวา (Sava) โมราวา (Morava) เข้ามาสมทบ กรุงเบลเกรดนครหลวงของยูโกสลาเวียก็ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำดานูบ จากยูโกสลาเวียแม่น้ำดานูบไหลผ่านพรมแดนระหว่างโรมาเนีย และbulgaria แล้วไหลเข้าประเทศโรมาเนียผ่านที่ราบไปทางตะวันออกลงสู่ทะเลดำที่ปากแม่น้ำมีบริเวณดินดอนสามเหลี่ยมอันกว้างใหญ่

คำว่า ดานูบ นี้ เป็นชื่อที่พวกอังกฤชและชนต่างถิ่นใช้เรียกแม่น้ำนี้ แต่พลเมืองที่อยู่
ในบริเวณลุ่มแม่น้ำนี้เรียกชื่อต่าง ๆ กันตามภาษาของตนดังนี้

ลาติน	เรียกว่า	ดานูวียุส (Danuvius)
เยอรมัน	เรียกว่า	โดเนา (Donau)
เชกโกสโลวะเกีย	เรียกว่า	ดูนา (Duna)
ยูโกสลาเวีย	เรียกว่า	ดูนาช (Dunaj)
เซอร์เบีย	เรียกว่า	ดูนาฟ (Dunav)
รูมาเนีย	เรียกว่า	ดูนาเรีย (Dunarea)

แม่น้ำดานูบเป็นแม่น้ำที่สำคัญที่สุดสำหรับประเทศในยุโรปภาคกลาง และยุโรปในภาค
ตะวันออกเฉียงใต้ ให้ประโยชน์ในด้านคมนาคมขนส่งทางน้ำ สำหรับประเทศที่ไม่มีดินแดน
จดทะเล คือ ออสเตรีย ฮังการี เชกโกสโลวะเกีย ได้อาศัยแม่น้ำนี้เป็นทางคมนาคมขนส่ง
ที่สำคัญ ทำให้ออกสู่ทะเลดำได้ ตลอดจนใช้เป็นทางติดต่อค้าขายระหว่างประเทศต่าง ๆ
ในย่านนี้ และเมื่อผ่านแม่น้ำนี้ออกสู่ทะเลดำแล้ว ก็เดินทางต่อไปโดยผ่านช่องแคบบอลข่าน
และดาร์ดาแนลส์ออกสู่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ทำให้สามารถติดต่อค้าขายกับประเทศต่าง ๆ
ได้ต่อไป แม่น้ำดานูบนี้มีสาขาสายสาขาย่อยไหลผ่านประเทศต่าง ๆ ถึง ๗ ประเทศ ให้ความชุ่มชื้น
ในด้านการเพาะปลูกและให้ประโยชน์ในด้านคมนาคมแก่ประเทศเหล่านี้เป็นอันมาก



ออสเตรียมีภูมิประเทศงดงามตามธรรมชาติหลายแบบ คือมียอดเขาสูงอันปกคลุมด้วยหิมะขาวโพลนตลอดปี มีบริเวณภูเขาอันสลับซับซ้อนไปด้วยยอดเขาน้อยใหญ่ตามไหล่เขาก็ปกคลุมไปด้วยป่าไม้เขียวชอุ่ม ส่วนใหญ่เป็นไม้ไม่ผลัดใบ เช่น ต้นสน ตามบริเวณภูเขานี้มีน้ำตกหลายแห่ง ซึ่งทำให้เกิดไฟฟ้าพลังน้ำใช้ในการอุตสาหกรรมได้ตามชอบเขาก็มีลำธารน้ำใสไหลไปตามก้อนหินใหญ่น้อย



ทัศนียภาพของออสเตรีย

ออสเตรียมีทะเลสาบหลายแห่ง มีทั้งหน้า ป่าเขาอยู่โดยรอบ ตามชนบทมีทุ่งหญ้าเขียวแผ่ไปตามบริเวณที่ราบตามลุ่มแม่น้ำ และตามเนินเตี้ยๆ นอกจากนั้นยังมีปราสาทเก่าแก่อยู่ตามที่ต่าง ๆ ส่งเสริมธรรมชาติให้งดงามขึ้น ในฤดูร้อนอากาศอบอุ่นมีแสงแดดแจ่มใส มีแสงแดดส่องต้องหิมะสีขาวบนยอดเขาสูงเป็นแสงระยิบระยับ น้ำสีฟ้าสดอันเรียบราบในทะเลสาบ ทุ่งนาป่าเขาอันเขียวชอุ่ม ทำให้เกิดเป็นภาพที่งดงามตามธรรมชาติ ดังนั้นในฤดูร้อนจึงมี

นักท่องเที่ยวจากที่ต่าง ๆ เข้าไปในออสเตรียเป็นจำนวนมาก เพื่อมาชมธรรมชาติและเล่นกีฬาต่าง ๆ มีการเล่นเรือในทะเลสาบ ตกปลา ไต่เขา และเที่ยวชมสถานที่อันงดงามในด้านสถาปัตยกรรม และมีความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ เพื่อชมละครและอุปรากร อันได้ชื่อว่ายอดเยี่ยมที่สุดในยุโรป



ในฤดูหนาว อากาศจะหนาวจัด เนื่องด้วย
ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่สูง และเป็นภูเขา ประเทศ
ออสเตรียตั้งอยู่บนแผ่นดินใหญ่ ซึ่งมีภูเขากั้นลมทะเล
มีหิมะปกคลุมอยู่ทั่ว ๆ ไป แต่ไม่มีหมอกหนาที่บดบังเช่น
ในอังกฤษ ในฤดูหนาวมีแสงแดดแจ่มใส ดังนั้นจึงเป็นที่
ชักจูงใจให้นักท่องเที่ยวจากที่ต่าง ๆ เข้ามาในออสเตรีย
เพื่อเล่นสกี และพักผ่อน มณฑลที่อยู่ในเขตภูเขา มี



การเล่นสกี

โวราร์ลเบิร์ก (Vorarlburg) ไทโรล (Tyrol) ซาลสเบิร์ก (Salzburg) คารินเธีย
(Carinthia) และสติเรีย (Styria) ส่วนมณฑลที่อยู่ในบริเวณลุ่มแม่น้ำดานูบ มีมณฑลโลเออร์
ออสเตรีย (Lower Austria) อัมเปอร์ ออสเตรีย (Upper Austria) และเบอร์เกนแลนด์
(Burgenland)

การปกครอง ออสเตรียมีการปกครองเป็นแบบสาธารณรัฐประชาธิปไตย มีประธานา
ธิบติเป็นประมุขของประเทศ ดำรงตำแหน่งคราวละ ๖ ปี ออสเตรียแบ่งการปกครองออกเป็น
๙ เขต หรือมณฑล แต่ละเขตมีเมืองหลวงของตน

อัมเปอร์ ออสเตรีย	มี ลินซ์	(Linz)	เป็นเมืองหลวง
คารินเธีย	มี คลาเกนฟูร์ต	(Klagenfurt)	เป็นเมืองหลวง
ไทโรล	มี อินสbruck	(Innsbruck)	เป็นเมืองหลวง
สติเรีย	มี กราซ	(Graz)	เป็นเมืองหลวง



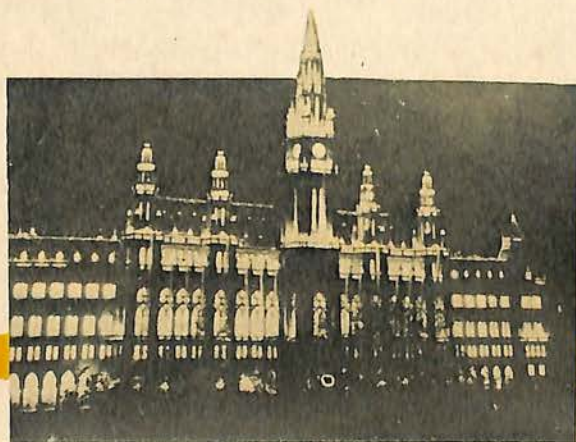
การนั่งรถม้าเที่ยวพักผ่อน

ซาลทส์เบอร์ก	มี ซาลทส์เบอร์ก (Salzburg)	เป็นเมืองหลวง
เบอร์เกนแลนด์	มี ไอเซนสตาตท์ (Eisenstadt)	เป็นเมืองหลวง
ไวราร์ลเบอร์ก	มี บริเกนซ์ (Bregenz)	เป็นเมืองหลวง
โลเออร์ออสเตรีย	มี เวียนนา (Vienna)	เป็นเมืองหลวงและเป็น

เมืองหลวงของประเทศด้วย

บริเวณกรุงเวียนนา นับเป็นเขตหนึ่งต่างหาก ทั้งหมดรวมเป็น ๘ เขต ด้วยกัน

ในสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง (ค.ศ. ๑๙๑๔) ออสเตรียเป็นศูนย์กลางของราชอาณาจักรอันยิ่งใหญ่แห่งหนึ่งของยุโรป เรียกว่า ราชอาณาจักรออสเตรีย-ฮังการี มีดินแดนกว้างใหญ่ รวมดินแดนซึ่งปัจจุบันเป็นประเทศฮังการี ยูโกสลาเวีย ส่วนหนึ่งของเชกโกสโลวะเกียและรumania แต่ภายหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ออสเตรียเป็นฝ่ายแพ้สงคราม จึงเสียดินแดนส่วนใหญ่ไป กลายเป็นประเทศเล็กในยุโรป เหลือเนื้อที่เท่าที่เป็นประเทศออสเตรียในปัจจุบัน มีประชากรประมาณ ๗ ล้านคนเศษ ฐานะของประเทศยากจนและทรุดโทรมลงมาก และในสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง ออสเตรียก็ถูกยึดครองผู้นำของนาซีเยอรมันรวมเข้ากับดินแดนของเยอรมัน เมื่อค.ศ. ๑๙๓๘ เพราะพลเมืองของออสเตรียเป็นเชื้อชาติเยอรมัน เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองยุติลง ออสเตรียก็ตกเป็นเขตยึดครองของ ๔ มหาอำนาจผู้ชนะ คือ อังกฤษ ฝรั่งเศส รุสเซีย และสหรัฐอเมริกา จนถึงค.ศ. ๑๙๕๕ จึงพ้นจากการยึดครองได้เอกราชสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง แต่มีข้อสัญญาว่า ออสเตรียต้องดำเนินนโยบายเป็นกลาง เช่นเดียวกับประเทศสวิตส์ นับว่าเป็นผลดีต่อออสเตรีย เพราะจะได้มุ่งหน้าบำรุงประเทศให้ฟื้นตัวและเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ



ที่ทำการเทศบาลนคร

ภาษาที่ใช้ในออสเตรีย เป็นภาษาเยอรมัน ในจำนวนพลเมือง ๗ ล้านกว่าคนนี้ ประมาณเกือบ ๒ ล้าน อาศัยอยู่ในกรุงเวียนนาซึ่งเป็นเมืองหลวง นอกจากนั้นก็อยู่ตามเมืองใหญ่และกระจายอยู่ทั่วไป ศาสนาประจำชาติของออสเตรีย คือ คริสต์ศาสนา นิกายโรมันคาทอลิก ประมาณร้อยละเกือบ ๘๐ ของพลเมืองถือศาสนานี้ และประมาณร้อยละ ๒ เป็นพวกโปรเตสแตนท์



ธงชาติประเทศออสเตรีย

ธงของประเทศออสเตรียเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มี ๓ แถบตามแนวยาว คือ สีแดง ขาว แดง เงินตราที่ใช้เรียกว่า ชิลลิงก์ (Schilling) หนึ่งชิลลิงก์มีค่าประมาณ ๘๐ สตางค์ของเงินไทย และประมาณ ๒๕ ชิลลิงก์ ต่อ ๑ ดอลลาร์

อาชีพของพลเมือง ตามสถิติที่ทางการออสเตรียจัดพิมพ์แจกในการประชุมประจำปีของสภาผู้ว่าการของธนาคารโลก และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ในค.ศ. ๑๙๖๑ ได้กล่าวถึงอาชีพต่าง ๆ ของชาวออสเตรีย พร้อมด้วยจำนวนผู้ประกอบอาชีพแต่ละชนิดโดยย่อ ๆ ดังนี้

๑. อุตสาหกรรม พลเมืองประมาณร้อยละ ๔๕ ของคนที่ทำงานได้ประกอบอาชีพนี้ อุตสาหกรรมส่วนมากเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ที่สำคัญมีการถลุงเหล็ก ทำเหล็กแท่ง ทำเครื่องเหล็ก เครื่องจักร ทำกระดาษ ทอผ้า ทำนมเนย ทำเครื่องดนตรี สินค้าหนังเครื่องประดับของสตรี ทำเบียร์ เหล้าองุ่น รวมทั้งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วย

๒. การเพาะปลูก และการป่าไม้ พืชเมืองประมาณร้อยละ ๒๕ ประกอบอาชีพนี้ ออสเตรเลียมีป่าไม้มาก ประมาณร้อยละ ๓๘ ของพื้นที่ทั้งหมดปกคลุมด้วยป่าไม้ ไม้ เป็นสินค้าออกที่สำคัญ ชาวออสเตรเลียเอาไม้มาทำเครื่องดนตรี เครื่องเรือน และเอาเยื่อไม้ ทำกระดาษ การเพาะปลูกทำกันตามที่ราบลุ่มแม่น้ำต่างๆ ตามหุบเขา และริมทะเลสาบ พืชที่ปลูกมี ข้าวสาลี ข้าวไรย์ ข้าวโอ๊ต ข้าวบาเลย์ ข้าวโพด มันฝรั่ง หัวผักกาดหวาน ผลไม้เมืองหนาว เช่น แอปเปิล พืช แพร์ ส่วนของปลูกตามไหล่เขาทั่วไป ยาสูบปลูกในมณฑล ไทโรล

๓. การค้าขาย และขนส่ง ประมาณร้อยละ ๑๕ ของผลเมืองประกอบอาชีพนี้ ออสเตรเลียเป็นศูนย์กลางการค้าและการคมนาคมระหว่างยุโรปภาคตะวันตก และยุโรป ภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีสินค้าต่าง ๆ และผู้คนเดินทางไปมาติดต่อกันผ่านออสเตรเลียอยู่เสมอ ออสเตรเลียทำการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านทั้งทางบกและทางน้ำ และทำการค้ากับต่างประเทศ โดยขนส่งสินค้าออกทางทะเลดำ

๔. การทำเหมืองแร่ ออสเตรเลียมีแร่หลายชนิด แร่ที่มีมากคือ เหล็ก (มีที่ลิตเติร์เรีย และซาลต์เบอร์ก) ทองแดง (ที่ซาลต์เบอร์ก ไทโรล และโลเออร์ออสเตรเลีย) ตะกั่ว สังกะสี (ที่คาร์นิเธีย และไทโรล) บอไซด์และเกลือ (ที่ซาลต์เบอร์ก) ถ่านหินลิกไนต์ (ที่ลิตเติร์เรีย เบอร์เกนแลนด์ อับเบอร์ และโลเออร์ออสเตรเลีย) น้ำมัน (ที่เมืองซิดนีย์ดอร์ฟ และเมืองฮาร์ตเบอร์ก)

๕. การเลี้ยงสัตว์ ทำกันในบริเวณทุ่งหญ้า ตามหุบเขา สัตว์ที่เลี้ยงมี โคมน วัว หมู แกะ แพะ ม้า ดังนั้นจึงมีอุตสาหกรรมทำนมเนย ซึ่งทำให้ได้ อาหารเพิ่มขึ้น และได้หนังมาประกอบอุตสาหกรรม เครื่องหนัง



ป่าไม้



การคมนาคมทางรถยนต์

การคมนาคม ออสเตรียมีการ
คมนาคมติดต่อทั่วถึงทั้งภายในและ
ภายนอกประเทศ นับเป็นศูนย์กลางการ
คมนาคมทางบกแห่งหนึ่งของยุโรป และ
เป็นแหล่งกลางในการติดต่อระหว่าง
ยุโรปภาคตะวันตกและตะวันออก ใน
ค.ศ. ๑๙๖๐ ออสเตรียมีทางรถไฟ
ภายในประเทศยาวประมาณ ๔๑๒๕ ไมล์
มีถนนยาวประมาณ ๒๐,๙๐๒ ไมล์
ถนนที่ติดต่อระหว่างกรุงเวียนนาและ

ซาลสเบอร์กนั้นเป็นถนนกว้างใหญ่ เรียกว่า เอาโตบาห์น (Autobahn) มีถนนและรถไฟ
ติดต่อระหว่างเมืองต่าง ๆ ภายในประเทศ และติดต่อกับประเทศใกล้เคียงได้โดยรอบ มี
รถไฟฟ้าและรถกระเช้าเลื่อนขึ้นไปบนภูเขาสูงถึงหิมะฟูต เราสามารถเดินทางเข้าสู่ออสเตรีย
ได้โดยทางรถไฟจากประเทศสวิต อิตาลี ยูโกสลาเวีย ฮังการี เชกโกสโลวะเกีย และเยอรมัน
ทางอากาศก็มีเครื่องบินติดต่อระหว่างประเทศเหล่านี้กับออสเตรียได้โดยสะดวก ภายใน
ประเทศก็มีบริษัทเดินอากาศทำการติดต่อโดยเครื่องบินระหว่างเมืองใหญ่ ๆ เป็นประจำ

ถ้าจะเดินทางจากประเทศไทยไปยังออสเตรีย เราต้องขึ้นเครื่องบินที่เดินทางระหว่าง
ทวีป ไปยังประเทศใดประเทศหนึ่งในยุโรปก็ได้ แล้วโดยสารเครื่องบินต่อไปยังกรุงเวียนนา
หรือจะไปทางถนน หรือรถไฟก็ได้ มีเครื่องบินของบริษัท พีเอเอ (Pan American
Airways) บินตรงจากกรุงเทพฯ ไปยังเวียนนาได้ ภายในออสเตรียมีบริการการท่องเที่ยว
ดีมาก การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่ทำเงินให้ออสเตรียเป็นจำนวนมากในปีหนึ่ง ๆ
ทั้งนี้เพราะออสเตรียมีธรรมชาติอันงดงาม มีสิ่งก่อสร้างอันมีค่าทางประวัติศาสตร์ และ
มีความงามในด้านสถาปัตยกรรม ในเมืองใหญ่มีอาคารสิ่งก่อสร้างงามสง่า และมีโบสถ์วิหาร
เก่าแก่อันล้ำค่าในด้านศิลปกรรม ตามชนบทมีความงามอันสดใสดำรงธรรมชาติ



บ้านของบีโธเวน

ออสเตรียเป็นดินแดนแห่งดนตรี และการละคร ทั้งนี้เพราะกรุงเวียนนาในสมัยก่อนมีราชสำนักอันหรูหรา จึงเป็นที่ชักนำให้นักประพันธ์เพลง และนักแต่งอุปรากรอันเลื่องชื่อของโลกหลายท่านมาพำนักที่นี่ เช่น โมซาร์ท บีโธเวน ชูเบิร์ต โยฮัน สเตราส์ ฟรานซ์ เลฮาร์ ซึ่งได้ประพันธ์เพลงอมตะและอุปรากรซึ่งยังนิยมกันอยู่จนทุกวันนี้ ถ้าท่านผ่านเมืองซาลส์เบิร์กซึ่งเป็นเมืองเกิดของโมซาร์ท ท่านจะได้ชมบ้านของท่านผู้นี้ ซึ่งทรงราชการได้รักษาไว้เป็นพิพิธภัณฑ์ของชาติ ภายในบ้านมีเครื่องประดับ และมีเครื่องดนตรีที่โมซาร์ทเคยเล่น ตลอดจนกระดานที่ใช้เขียนเพลง และที่เมืองนี้มีการแสดงอุปรากรของโมซาร์ททุกปี ใกล้เมืองลินซ์ มีโบสถ์เซนต์ฟลอเรียน (St. Florian) ซึ่งนักแต่งเพลงสวดชาวออสเตรีย ผู้มีนามว่า แอนตัน บรูกเนอร์ (Anton Bruckner) ใช้ชีวิตของท่านอยู่ในโบสถ์นี้เป็นส่วนใหญ่ ที่โบสถ์นี้ยังมีオルแกนที่ท่านผู้นี้เคยเล่น การไปชมสถานที่ต่าง ๆ อันมีความหลังนี้ ทำให้ผู้ท่องเที่ยวในประเทศนี้เกิดความซาบซึ้งตรึงใจเป็นอย่างยิ่ง



ออสเตรียได้เคยรุ่งเรืองมาแล้วในอดีต ความรุ่งโรจน์นี้ยังคงเหลือเป็นประจักษ์พยานให้เห็นอยู่จนทุกวันนี้ ที่สำคัญก็คือ ความวิจิตรประณีตในด้านศิลปกรรม สถาปัตยกรรม และจิตรกรรม ความไพเราะอย่างไม่รู้เสื่อมของดนตรี ความใหญ่โตโอโง่งของอาคารสิ่งก่อสร้าง ซึ่งมีวัดวาอาราม โบสถ์วิหาร ปราสาทราชวังอันงดงาม

ชนบประเพณีและวัฒนธรรมอันเก่าแก่ก็ยังคงรักษาอยู่ ประกอบกับเรื่องราวทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสถานที่เหล่านี้ ทำให้อสเตรียเป็นประเทศที่น่าเที่ยวประเทศหนึ่ง

กรุงเวียนนา นครแห่งดนตรี และศิลปวิทยาการ

เวียนนา นครหลวงของสาธารณรัฐออสเตรีย นับเป็นเมืองที่สวยงามเมืองหนึ่งของยุโรป ในสมัยก่อน เมื่อออสเตรียยังเป็นราชอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ กรุงเวียนนาก็เป็นนครหลวงที่มีราชสำนักหรูหรา มีอาคารสิ่งก่อสร้างโอโถง เป็นที่รวมของศิลปกรรม วิทยาการ ดนตรี และละคร ในเมืองนี้มีโบสถ์วิหารอันงดงาม เช่น โบสถ์เซนต์สตีเฟน (St. Stephen) โบสถ์นี้ตั้งอยู่ที่ใจกลางนครเวียนนา สร้างตามแบบกอธิค (Gothic) ยอดโบสถ์มีลักษณะสูงแหลมเรียวชะลูดขึ้นไปในท้องฟ้า แลดูงามสง่าเห็นได้แต่ไกล โบสถ์นี้นอกจากจะมีคุณค่าทางด้านศาสนาแล้ว ยังเป็นศูนย์กลางของข่าวสารการเมืองต่าง ๆ ของชาวเวียนนา ก่อนสมัยที่มีหนังสือพิมพ์ พลเมืองจะทราบข่าวสำคัญต่าง ๆ ได้จากโบสถ์นี้ เมื่อมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น จะมีการตีระฆังใบใหญ่ของโบสถ์ให้ประชาชนทราบ เป็นต้นว่า เมื่อมีกองทัพข้าศึกมาประชิดเมือง การประสูติของรัชทายาท การสวรรคตของจักรพรรดิ เพราะโบสถ์นี้มีหอคอยสูงซึ่งมียามประจำรักษาการอยู่ตลอดเวลา ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ในค.ศ. ๑๙๔๕ โบสถ์นี้ถูกระเบิด และเกิดเพลิงไหม้ด้านหน้าหมด ทางรัฐบาลได้จัดการซ่อมแซมใหม่ ภายในโบสถ์ท่านจะได้เห็นการแกะสลักหินด้วยฝีมืออันประณีตเป็นรูปต่าง ๆ มีลวดลายละเอียดงดงามมาก

โบสถ์เซนต์สตีเฟน





พระราชวังฮอฟเบอร์ก

เวียนนามีพระราชวังใหญ่ ๆ ที่วิจิตรงดงาม ในด้านการก่อสร้างและการประดับประดา ภายในหลายแห่ง เช่น พระราชวังฮอฟเบอร์ก (Hofburg) ซึ่งเป็นพระราชวังหลวง เป็นที่ประทับของจักรพรรดิ ภายในเขตพระราชวังนี้มีพิพิธภัณฑ์ที่เก็บของมีค่าของประเทศ เช่น มงกุฎทองประดับด้วยมณีอันล้ำค่าของจักรพรรดิแห่งราชอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ ฉลองพระองค์ประดับเพชรและไข่มุกที่พระนางมาเรีย เทเรซา ซึ่งเป็นจักรพรรดินิหนึ่งผู้ยิ่งใหญ่แห่งออสเตรียทรงเมื่อคราวรับศีล ฉลองพระองค์ใช้ในพิธีราชาภิเษก และยังมีวัตถุอันมีค่าทั้งด้านสูงราคา และด้านประวัติศาสตร์อีกหลายอย่าง

พระราชวังที่ควรไปชมอีกแห่งหนึ่ง คือ พระราชวังเชินบรุนน์ (Schonbrunn Palace) จักรพรรดิเลโอโพลด์ที่ ๑ แห่งราชวงศ์แฮบสเบิร์ก โปรดให้สร้างพระราชวังนี้ เมื่อค.ศ. ๑๖๙๔ การก่อสร้างวังนี้ใช้เงินเป็นจำนวนมาก จึงไม่สามารถจะสร้างให้สำเร็จตามแผนผังทั้งหมดได้ในสมัยพระเจ้าเลโอโพลด์ สมัยพระนางมาเรีย เทเรซา โปรดให้ดำเนินการสร้างจนสำเร็จ พร้อมทั้งการตกแต่งภายในด้วย (พระนางมาเรีย เทเรซา ครองราชย์เมื่อค.ศ. ๑๗๔๐ — ๑๗๘๐ ตรงกับปลายรัชกาลสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี)





ในพระราชวังเจนบรุนน์



พระนางได้ทรงจ้างนายช่างอิตาลีชื่อปิกาสซี มาสร้างและตกแต่งภายในจนสำเร็จเรียบร้อย พระราชวังนี้ใช้เป็นที่พักประทับในฤดูร้อน ภายนอกทาสีเหลืองอ่อน ภายในประดับประดาด้วยภาพเขียนตามเพดาน และตามผนังห้อง ตามห้องต่างๆ ตกแต่งด้วยวัตถุอันมีค่าล้ำทางศิลปกรรม ห้องทำงานเด่นควรชม คือ ห้องโถงกระจก ซึ่งเป็นห้องยาวใหญ่โตและโอโถงบนเพดานมีภาพเขียนสีสวยสด และมีโคมไฟฟ้าเพื่องทำด้วยแก้วเจียรระไนห้อยลงมาเป็นระย้าเมื่อเปิดไฟแล้ว แลดูงดงามมากในเวลากลางคืน ห้องนี้ใช้เป็นห้องรับรองต้อนรับแขกตริย์เจ้านายและนักการเมืองที่สำคัญของยุโรปในสมัยการประชุมคองเกรสแห่งเวียนนา และใช้เป็นที่พักรับรองมาทุกสมัยจนกระทั่งปัจจุบัน

ห้องที่ประดับด้วยภาพเขียนตามศิลปะของเปอร์เซีย ถือว่าเป็นห้องที่มีค่ามาก จนได้ชื่อว่า “ห้องหนึ่งล้าน” กล่าวกันว่าห้องนี้ใช้เงินเป็นค่าตกแต่งถึงหนึ่งล้านเหรียญทองในสมัยนั้น นอกจากนี้ยังมีห้องจีน (Chinese Cabinet) ซึ่งตกแต่งด้วยเครื่องลายครามจีนทั้งหมด

ภายในพระราชวังนี้มีห้องบรรทมของพระนางมาเรีย เทเรซา ของจักรพรรดิฟรานซิสโยเซฟ ของพระเจ้านโปเลียน โบนาปาร์ต ซึ่งเคยมาประทับที่วังนี้ถึง ๒ ครั้ง คือเมื่อตอนที่ฝรั่งเศสเข้ายึดครองกรุงเวียนนา

เมื่อค.ศ. ๑๘๐๕ และค.ศ. ๑๘๐๙ และมีห้องบรรทมของโอรสของพระเจ้านโปเลียน และพระนางมารี หลุยส์ คือ ดยุกแห่งไรชตาดท์ (Duke of Reichstadt) ซึ่งประทับในวังนี้จนถึงวาระสุดท้าย พระองค์ได้สิ้นพระชนม์ด้วยวัณโรค เมื่อพระชนม์ประมาณ ๒๐ พรรษา ในห้องบรรทมนี้มีพระรูปปั้นของพระองค์ และมีชากนกซึ่งพระองค์โปรดปรานมาก อยู่ในกรงไก่ ๓ ๗ นั้น

ในบริเวณเขตพระราชวังนี้มีโบสถ์ โรงละคร และโรงเก็บรถทรงของจักรพรรดิราชวงศ์แฮบสเบิร์ก ท่านจะได้เห็นรถม้าทรงซึ่งใช้ในพระราชพิธีราชาภิเษก รถม้าคันนี้งดงามมาก ภายนอกทาสีทองอร่าม ภายในประดับด้วยภาพเขียน นอกจากนี้ยังมีรถ ซึ่งใช้สำหรับทรงพระศพของจักรพรรดิฟรานซิส โยเซฟ รถทรงของพระโอรสธิดา และรถทรงของพระเจ้านโปเลียน และของดยุกแห่งไรชตาดท์

พระราชวังนี้มีอุทยานสวยงามมากอยู่โดยรอบ มีทั้งไม้ดอก ไม้ใบ บลูไวเป็นระเบียบ ไม้ดอกจัดไว้พวกหนึ่ง ไม้ใบพวกหนึ่ง ทางด้านหนึ่งเป็นเนินหญ้าเขียวชุ่มค่อย ๆ สูงขึ้นไป ข้างบนเนินเราสามารถมองเห็นภาพของเมืองได้ มีคนไปเที่ยวชมวังและอุทยานนี้กันมาก



อุทยานในบริเวณพระราชวังเชินบรุนน์



สิ่งที่ออสเตรเลียภูมิใจนักหนา ก็คือการแสดงอุปรากร ณ โรงละครแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในกรุงเวียนนา เราอาจจะชมอุปรากร เรื่องดี ๆ เป็นที่รู้จักกันทั่วโลกได้ที่นี่อย่างจุใจทีเดียว มีผู้กล่าวกันว่า การแสดงอุปรากรที่ดีที่สุดของยุโรปอยู่ที่กรุงเวียนนา การเล่น เรื่องต่าง ๆ หมุนเวียนกันไป มีผู้นิยมดูกันมาก ใครที่ไปเวียนนาแล้ว ไม่ได้ชมละครและอุปรากรก็นับว่าได้ละทิ้งโอกาสอันสำคัญอย่างหนึ่งไป โรงละครนี้ภายในงดงามมาก บนเพดานตอนกลางประดับด้วย โคมไฟฟ้าเป็นรูปกลมทำด้วยแก้วเจียรไน มีแสงไฟส่องออกมาระยิบ ระยิบน่าดูมาก มีที่นั่งอยู่ตอนหน้าเวทีตอนล่างแห่งหนึ่ง และมีที่นั่ง เป็นชั้น ๆ อยู่โดยรอบ ตอนบนตรงกับหน้าเวทีเป็นบ็อกซ์ ซึ่งเคยเป็นที่ประทับของจักรพรรดิ มีผู้คนไปชมอุปรากรนี้แน่นอยู่เสมอ ยิ่งเป็น ฤดูท่องเที่ยวแทบจะหาที่นั่งไม่ได้เลย นอกจากการแสดงดี เรื่องดีแล้ว ดนตรีที่ประกอบก็มีความไพเราะ เพลงต่าง ๆ ที่เล่นกันที่เวียนนา เป็นเพลงที่คัดเลือกมาอยู่ในมาตรฐานเป็นที่นิยมรู้จักกันทั่วโลก ชาว ออสเตรเลียเป็นชาติที่ชอบดนตรีและละครมาโดยธรรมชาติ ดังนั้น ไม่ว่าจะเมืองเล็กหรือเมืองใหญ่ จะมีการเล่นดนตรีและการ แสดงละครกันอยู่ทั่วไป ยิ่งในฤดูเทศกาลประจำปีด้วยแล้ว จะมีการ ฉลองกัน มีการเล่นดนตรี และมีการแสดงละครกันอย่างสนุกสนาน

โรงละครแห่งชาตินี้สร้างเมื่อค.ศ. ๑๘๖๑-๑๘๖๙ สิ้นค่าก่อสร้างคิดเป็นเงิน ปัจจุบันเท่ากับ ๘ ล้านเหรียญอเมริกัน โรงละครแห่งชาตินี้ได้ถูกระเบิดทำลาย และเพลิงไหม้ในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง พอสงครามยุติ รัฐบาลได้รับซ่อมโรงละคร นี้ เพื่อให้ดำเนินการเล่นละครได้ แสดง ให้เห็นว่าชาวออสเตรเลียมีความรักดนตรี และละครเป็นอย่างมาก



โรงละครแห่งชาติในกรุงเวียนนา

นอกจากศิลปะทางด้านละครและดนตรีแล้ว เวียนนายังเป็นแหล่งสถานศึกษาอันเก่าแก่ มีชื่อแห่งหนึ่งของยุโรป ในทางวิชาแพทย์และปรัชญา สถานที่ศึกษาที่กล่าวนี้ คือ มหาวิทยาลัยเวียนนาซึ่งมีชื่อเสียง มหาวิทยาลัยนี้สร้างเมื่อค.ศ. ๑๓๖๕ ในรัชสมัยของพระเจ้ารูดอล์ฟที่ ๔ ในกรุงเวียนนามีพิพิธภัณฑ์หลายแห่งที่ให้ความรู้แก่ผู้ที่ได้ไปชม มีพิพิธภัณฑ์ภาพเขียนของจิตรกรอันมีชื่อของโลก ในพิพิธภัณฑ์นี้มีรูปภาพมากมาย ล้วนแต่มีค่าในทางศิลปะทั้งนั้น เขาจัดไว้เป็นหมวดเป็นหมู่ดูง่าย เช่น รวมรูปภาพสมัยศตวรรษเดียวกันไว้ด้วยกัน หรือจัดรูปภาพของจิตรกรท่านหนึ่งไว้ห้องหนึ่ง เช่น ภาพของรูเบนส์ (Rubens) ก็รวมกันไว้พวกหนึ่ง จัดไว้ในห้องเดียวกัน หรือจัดภาพของนักเขียนชาติต่าง ๆ ไว้เป็นพวก ๆ นอกจากนั้นก็ยังมีพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติ ซึ่งเก็บสิ่งของต่าง ๆ เกี่ยวกับธรรมชาติ เช่น แร่ต่าง ๆ เป็นต้น

อีกอย่างหนึ่งที่ผู้ไปประเทศออสเตรียจะเว้นชมไม่ได้ก็คือ การแสดงการขี่ม้าแบบสเปน ท่านจะได้ชมการแสดงของม้าที่วิ่งเหยาะย่าง และกระโดดไปตามจังหวะดนตรีอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยและไม่ผิดพลาด คนขี่ม้าแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีแดงและขาว ตัวม้าก็ประดับด้วยเครื่องม้าอย่างงดงาม การขี่ม้าแบบสเปนนี้ได้สืบทอดกันมาจนถึงเวลาปัจจุบัน ม้าที่ขี่แสดงเป็นม้าสีขาว ซึ่งนำมาจากอิตาลี เป็นม้าที่เลี้ยงพิเศษ มีลักษณะงามสง่า เฉลียวฉลาด และหัดง่าย สถานที่แสดงการขี่ม้านี้อยู่ในบริเวณพระราชวังหลวง เวลาที่ท่านซื้อบัตร



เข้าไปชมจะรู้สึกเหมือนว่าเข้าไปในตัวคirk แต่ตอนกลางนั้นเป็นลานกว้างใช้เป็นที่แสดง การแสดงการขี่ม้าแบบสเปนนี้ เปิดให้คนชมในตอนเช้าวันอาทิตย์ ถ้าจะให้แน่ใจว่าจะได้ชมการแสดงนี้ ควรซื้อบัตรล่วงหน้า



ฮอลเตรียได้เคยเจริญรุ่งเรืองมาแล้วแต่อดีต
ในปัจจุบันถึงแม้จะเป็นประเทศเล็ก ๆ แต่ในด้าน
ศิลปกรรม วัฒนธรรม ความรุ่งเรืองในครั้งก่อน
ยังเหลือร่องรอยให้เห็นเป็นประจักษ์พยานอยู่ ดังนั้น
ผู้ที่ไปฮอลเตรียจะได้เห็นความสวยงามโอ่อ่าของ
ปราสาทราชวัง ความใหญ่โตของอาคารสิ่งก่อสร้าง
โบสถ์วิหารอันเก่าแก่มีค่ายิ่งในด้านศิลปกรรมและ

สถาปัตยกรรม สถานที่อันมีค่าในประวัติศาสตร์ เพลง
อมตะของนักแต่งเพลงอันเลื่องลือของโลก อุปรากรอัน
เลื่องชื่อ เรื่องต่าง ๆ ประเพณีเก่าแก่บางอย่าง เหล่านี้เป็นสิ่งที่
รัฐบาลได้พยายามบำรุงรักษาเอาไว้มิให้เสื่อมโทรม และให้คงสภาพเดิมอยู่เสมอ เช่น
พระราชวังอันงดงามต่าง ๆ ถึงแม้จะไม่มิกษัตริย์ประทับ และบางแห่งได้ดัดแปลงเป็นที่ทำการ
ของรัฐไปบ้าง แต่ก็ยังคงสภาพเรียบร้อย การประชุมต่าง ๆ ของโลกได้ทำกันที่กรุงเวียนนา
บ่อยครั้ง ทั้งนี้เพราะเวียนนามีสถานที่ใหญ่โตกว้างขวางพอที่จะใช้เป็นที่พักประชุม เป็นที่
รับรองแขกจำนวนมาก มีโรงแรมทันสมัยหลายแห่ง และกรุงเวียนนายังเป็นที่ตั้งของ
สำนักงานพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (International Atomic Energy Agency)
ซึ่งเป็นองค์การสาขาหนึ่งของสหประชาชาติ ทุกปีมีการประชุมหารือถึงการใชัพลังปรมาณู
เพื่อสันติ ประเทศไทยยังได้ส่งผู้แทนไปประชุมทุกปี ผู้ที่ได้ไปประเทศฮอลเตรียแล้วจะจดจำ
ความงามตามธรรมชาติ และจะอดระลึกถึงอดีตอันรุ่งเรืองของฮอลเตรียเสียมิได้



“เที่ยวรอบโลก” ตอนเที่ยวยุโรป

หนังสืออ่านประกอบสังคมศึกษา สำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้น
ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

๑. ก่อนถึงยุโรป
๒. ราชอาณาจักรกรีซ
๓. สหราชอาณาจักร แห่งบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ
๔. สเปน
๕. สาธารณรัฐโปรตุเกส
๖. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
๗. สาธารณรัฐออสเตรีย
๘. เยอรมัน
๙. สมาพันธรัฐสวิส
๑๐. สาธารณรัฐอิตาลี
๑๑. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
๑๒. ราชอาณาจักรเบลเยียม
๑๓. ราชอาณาจักรลักเซมเบิร์ก
๑๔. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
๑๕. ราชอาณาจักรสวีเดน
๑๖. ราชอาณาจักรนอร์เวย์